

O-12-01221

Behoort bij besluit van
burgemeester en wethouders van
Sint Anthonis, d.d. 30 oktober 2013
Namens dezen,

**Ruimtelijke onderbouwing
Vlagberg 31,
Sint Anthonis**

Oktober 2013

**Ruimtelijke onderbouwing
Vlagberg 31, Sint Anthonis**

Postbus 12 Sint Anthonis
Tel: 0493 -59 75 00

Inhoud

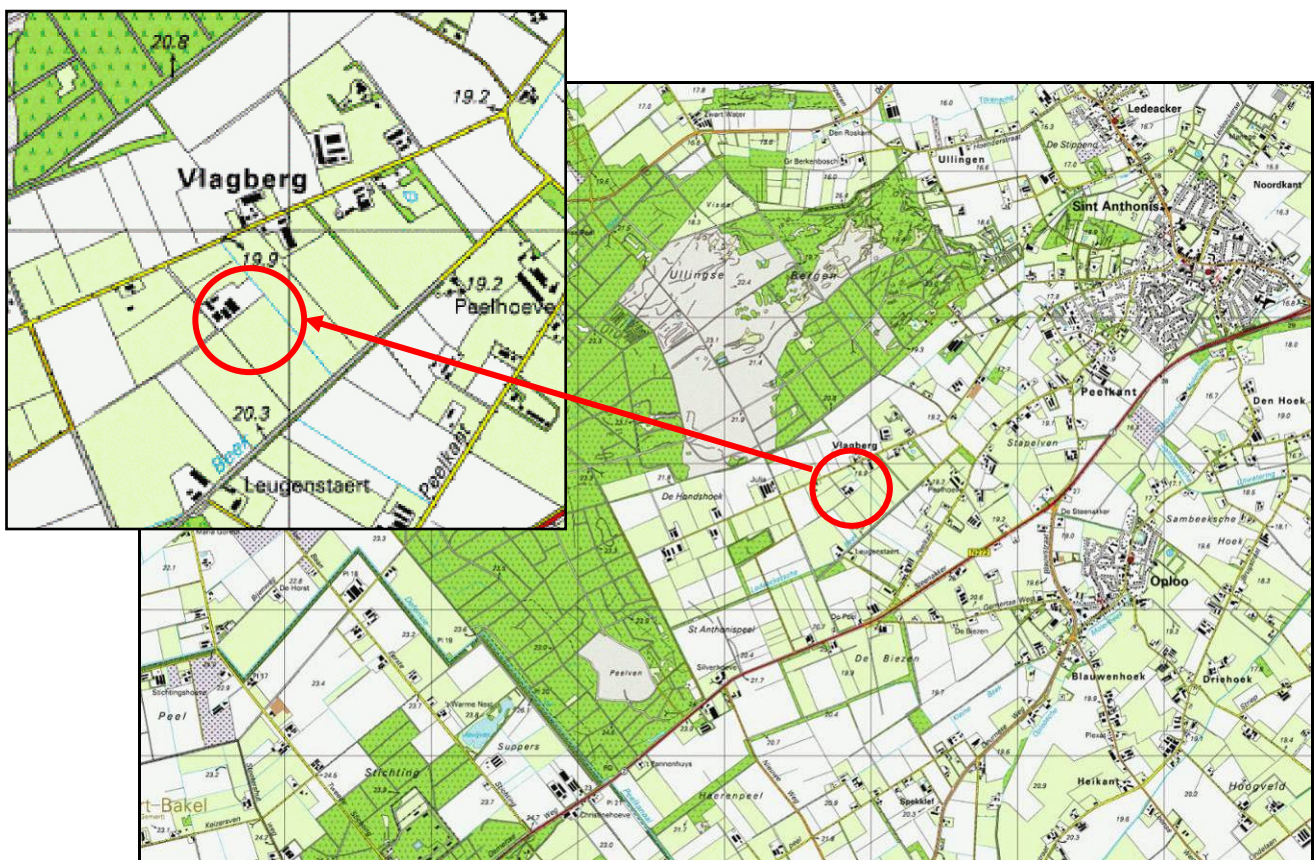
1	INLEIDING.....	4
1.1	Aanleiding.....	4
1.2	Doel.....	4
1.3	Projectlocatie.....	4
1.4	Geldende bestemmingsplannen.....	5
1.5	Leeswijzer.....	5
2	HUIDIGE SITUATIE.....	6
2.1	Ontwikkeling.....	6
2.2	Ruimtelijke structuur.....	9
2.3	Functies.....	11
3	BELEIDSKADERS.....	12
3.1	Rijk.....	12
3.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.....	12
3.1.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening.....	12
3.1.3	AMvB Ruimte.....	13
3.1.4	Nationaal Waterbeleid.....	13
3.1.5	Het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4).....	14
3.1.6	Conclusie.....	14
3.2	Provincie.....	14
3.2.1	Structuurvisie Noord-Brabant.....	14
3.2.2	Verordening ruimte 2012.....	15
3.2.3	Kwaliteitsverbetering van het landschap.....	16
3.2.4	Provinciaal waterplan 2010-2015.....	17
3.2.5	Conclusie.....	17
3.3	Regio.....	18
3.3.1	Waterbeheerplan 2010-2015 Waterschap Aa en Maas.....	18
3.3.2	Regionale beleidsvisie Externe Veiligheid Land van Cuijk (2009).....	18
3.3.3	Conclusie.....	18
3.4	Gemeente.....	18
3.4.1	Vigerend bestemmingsplan.....	18
4	UITVOERINGSASPECTEN.....	21
4.1	Milieuaspecten.....	21
4.1.1	Milieu.....	21
4.1.2	Bedrijven en Milieuzonering.....	21
4.1.3	Bodem.....	22
4.1.4	Lucht.....	22
4.1.5	Geur.....	25
4.1.6	Geluid.....	26
4.1.7	Externe veiligheid.....	27
4.1.8	Ammoniak.....	28
4.1.9	Volksgezondheid.....	29
4.1.10	Landbouw.....	30
4.1.11	Landschappelijke inpassing.....	30
4.2	Extra prestatie.....	33
4.3	Fysieke aspecten.....	34
4.3.1	Cultuurhistorie.....	34
4.3.2	Archeologie.....	35
4.3.3	Flora en fauna.....	35

4.3.4	Leidingen	37
4.3.5	Verkeer en parkeren	37
4.3.6	Waterhuishouding	37
5	TOETS DUURZAME LOCATIE	39
5.1	Geurgevoelige objecten	39
5.1.1	Kernrandzones.....	39
5.1.2	Wet- en regelgeving	40
5.2	Voor verzuring gevoelige gebieden.....	40
5.2.1	Wet ammoniak en veehouderij (Wav).....	40
5.2.2	Natuurbeschermingswet-gebieden	40
5.2.3	MER- en IPPC-richtlijnen	41
5.3	Ecologische verbindingzones.....	41
5.4	Cultuurhistorisch waardevolle gebieden.....	41
5.5	Openheid	42
5.6	Archeologische waarden.....	42
5.7	Aardkundig waardevolle gebieden	42
5.8	Grondwaterbeschermingsgebieden	42
5.9	Regionale waterberging	42
5.10	Beleidslijn Grote Rivieren.....	43
5.11	Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen	43
5.12	Beperken van directe hinder	43
5.13	Gezondheid	43
5.14	Zuinig ruimtegebruik	43
5.15	Economische noodzaak.....	44
5.16	Vooroverleg	45
6	BIJLAGEN	46
	Bijlage 1 Landschappelijke inpassing	46
	Bijlage 2 Situatietekening	46
	Bijlage 3 AAB-advies	46
	Bijlage 4 ISL3a-berekening.....	46
	Bijlage 5 Akoestisch onderzoek	46
	Bijlage 6 Berekening investering kwaliteitsverbetering.....	46
	Bijlage 7 Quickscan Flora en Fauna	46
	Bijlage 8 Uitkomst HNO-tool	46
	Bijlage 9 Reactie vooroverleg Waterschap Aa en Maas	46

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De voorliggende ruimtelijke onderbouwing 'Vlagberg 31, Sint Anthonis', verder het plan genoemd, heeft betrekking op de uitbreiding van een bestaande melkveehouderij in het landelijk gebied van de gemeente Sint Anthonis. De uitbreiding van het bedrijf is niet mogelijk binnen de vigerende bestemming van de gronden. Bovendien is het bedrijf als gevolg van een definitieverandering nu aan te merken als een intensieve veehouderij. Om de beoogde uitbreiding mogelijk te maken dient een omgevingsvergunning voor afwijkend gebruik aangevraagd te worden. De voorliggende ruimtelijke onderbouwing is onderdeel van de omgevingsvergunning.

Figuur 1 Ligging plangebied

1.2 Doel

Het doel is om met deze ruimtelijke onderbouwing de uitbreiding en omzetting naar intensieve veehouderij van het bedrijf mogelijk te maken. De uitbreiding behelst een nieuwe melkveestal, een (gedeeltelijk) nieuwe werktuigenloods en een aantal nieuwe sleufsilo's (waarvan twee ter vervanging van bestaande sleufsilo's).

1.3 Projectlocatie

De projectlocatie bestaat uit het perceel dat plaatselijk bekend is als Vlagberg 31 te Sint Anthonis (gemeente Sint Anthonis) en kadastraal bekend onder gemeente Op-

loo, sectie I, nummer 341 (ged.). De omvang van het bedrijf bedraagt circa 1,5 hectare (zie Figuur 1).

1.4 Geldende bestemmingsplannen

Het vigerende plan is het bestemmingsplan 'Buitengebied 2000', zoals vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van Sint Anthonis op 5 maart 2001 en goedgekeurd op 23 oktober 2001 door gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant.

De betreffende gronden zijn volgens dit bestemmingsplan bestemd als 'Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)' met de medebestemming 'agrarische bedrijfsdoel-einden' met de aanduiding 'grondgebonden'. Op plankaart 2 'Ontwikkelingen' is de locatie aangeduid met de natuurwaarden 'recreatief ontwikkelingsgebied' en 'groene hoofdstructuur'. Tot slot is de planlocatie op de waardenkaart aangeduid met de differentiatievlakken 'levensgemeenschappen van sloten en slootkanten' en 'water voor de landnatuur'. Voor een uitsnede van de bestemmingsplankaarten wordt verwezen naar Figuur 9.

1.5 Leeswijzer

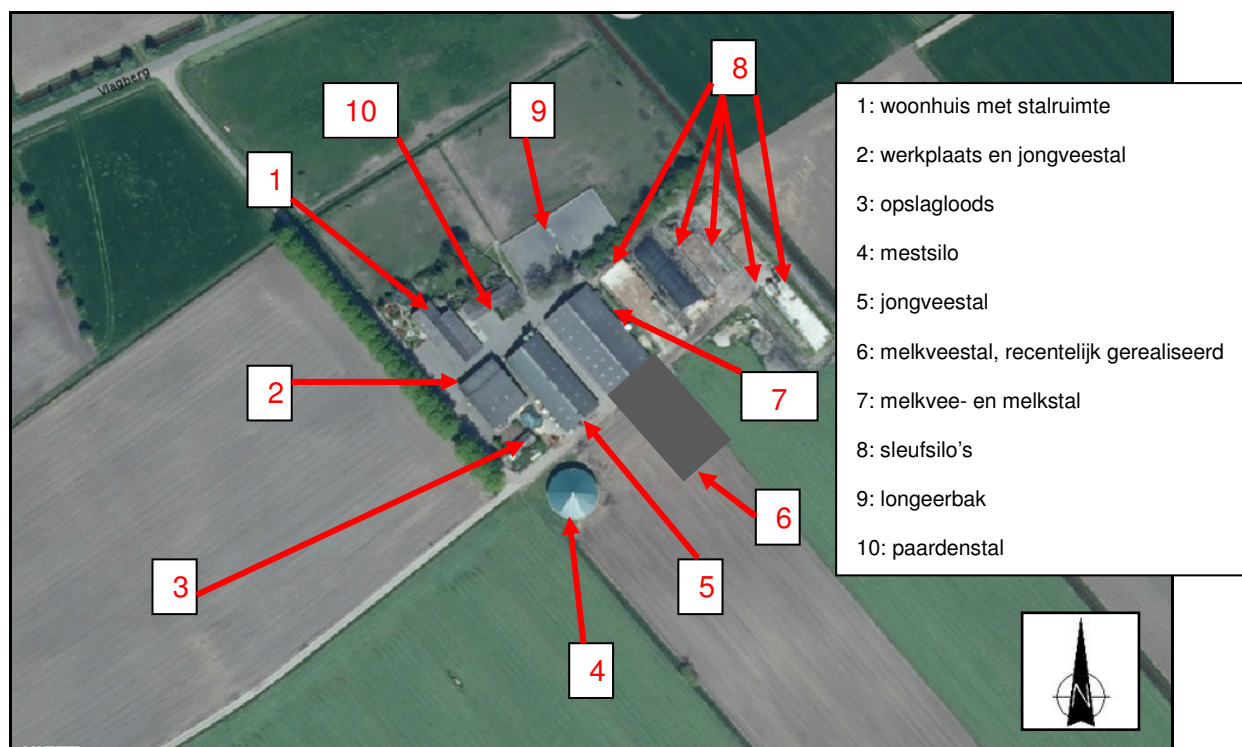
In het vervolg van deze ruimtelijke onderbouwing wordt in hoofdstuk 2 eerst ingegaan op de huidige situatie van het plangebied, de ontwikkelingen welke plaats gaan vinden binnen het plangebied en de toekomstige situatie. Hoofdstuk 3 gaat in op het beleidskader van zowel het rijksbeleid als het provinciale, het regionale en gemeentelijke beleid. In hoofdstuk 4 wordt de nadruk gelegd op de uitvoeringsaspecten, waarbij achtereenvolgens aandacht zal zijn voor de milieu-, de fysieke en de economische aspecten. Daarnaast is er aandacht voor de handhaafbaarheid. Hoofdstuk 5 zal aantonen dat de locatie aangemerkt kan worden als een duurzame locatie voor de intensieve veehouderij.

Tot slot zullen de bijlagen bestaan uit de in het kader van deze ruimtelijke onderbouwing uitgevoerde onderzoeken.

2 HUIDIGE SITUATIE

2.1 Ontwikkeling

De projectlocatie is gelegen ten zuidwesten van de kern Sint Anthonis en ten westen van de kern Oploo.

Figuur 2 Luchtfoto van het plangebied met opgave van aanwezige bouwwerken

Op het perceel zijn verschillende bouwwerken ten dienste van het agrarisch bedrijf aanwezig. Er wordt verwezen naar Figuur 2 voor de opsomming van deze bouwwerken binnen het bedrijf. De oppervlakte aan bebouwing bedraagt op dit moment circa 8.000 m². Dit is inclusief de aanwezige sleufsilo's en erfverharding.

Voor het in werking hebben van het agrarische bedrijf is een melding gedaan in het kader van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Landbouw. In Tabel 1 zijn de vergunde dieren aantallen opgenomen. Deze dieren zijn op dit moment aanwezig binnen het bedrijf.

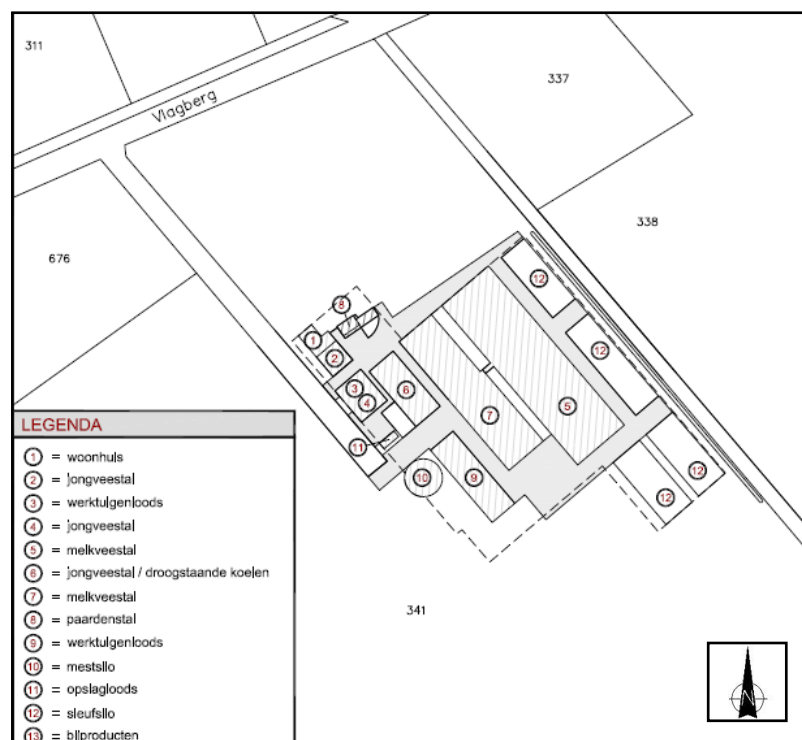
Tabel 1 Vergunde dieraantallen op het bedrijf

nr stal	RAV-code (BB of BWL)	Diercategorie	aantal dieren	aantal plaatsen	kg NH ₃ / dier	gr PM10 / dier	OU _e / dier	totaal NH ₃	totaal BBT	totaal OU _e	totaal PM10
2	A 3	vrouwelijk jongvee	37	37	3,9	38	0	144,3	144,3	0	1406
3	K 1	volwassen paarden (3 jaar en ouder)	1	1	5	0	0	5,0	5	0	0
4	A 3	vrouwelijk jongvee	48	48	3,9	38	0	187,2	187,2	0	1824
6	A 3	vrouwelijk jongvee	55	55	3,9	38	0	214,5	214,5	0	2090
	A 1.100.1	melkkoelen	10	10	9,5	118	0	95,0	95	0	1180
7	A 1.100.1	melkkoelen	79	79	9,5	118	0	750,5	750,5	0	9322
8	K 1	volwassen paarden (3 jaar en ouder)	6	6	5	0	0	30,0	30	0	0
9	A 1.100.1	melkkoelen	111	111	9,5	118	0	1054,5	1054,5	0	13098
-	E 2.100	legkippen en (groot-)ouderdieren van legrassen	10	10	0,315	84	0,34	3,2	1,25	3,4	840
--	E 2.100	legkippen en (groot-)ouderdieren van legrassen	20	20	0,315	84	0,34	6,3	2,5	6,8	1680
								2.490,5	2.484,8	10,2	31.440,0

De bedrijfswoning op de locatie is gerealiseerd in 1940 (volgens Basisregistratie Adressen en Gebouwen). Sommige bebouwing is dezelfde periode als de bedrijfswoning gerealiseerd, terwijl andere bebouwing in de omgeving recenter is gerealiseerd, van de jaren vijftig tot het begin van de jaren zeventig van de vorige eeuw.

Met de uitbreiding wordt het mogelijk gemaakt om het reeds aanwezige agrarische bedrijf verder te ontwikkelen. Beoogd wordt om een nieuwe melkveestal mogelijk te maken, net als een werktuigenloods (gedeeltelijk vernieuwd) en twee nieuwe sleuf-silo's, ter vervanging van een aantal te vervallen sleuf-silo's. Verder worden twee bestaande sleuf-silo's uitgebreid. De sleuf-silo's dienen voor de opslag van maïs/gras en bijproducten (zie Figuur 3).

Om de beoogde ontwikkeling mogelijk te maken dient het bouwvlak een omvang van 1,5 hectare te krijgen.

Figuur 3 Schets van de te realiseren situatie

Na de realisatie van onderhavig plan zal er binnen het bedrijf ruimte zijn om de dieraantallen te huisvesten zoals opgenomen in Tabel 2. Het betreft 489 stuks melkvee, 140 stuks jongvee, 7 paarden en 30 legkippen.

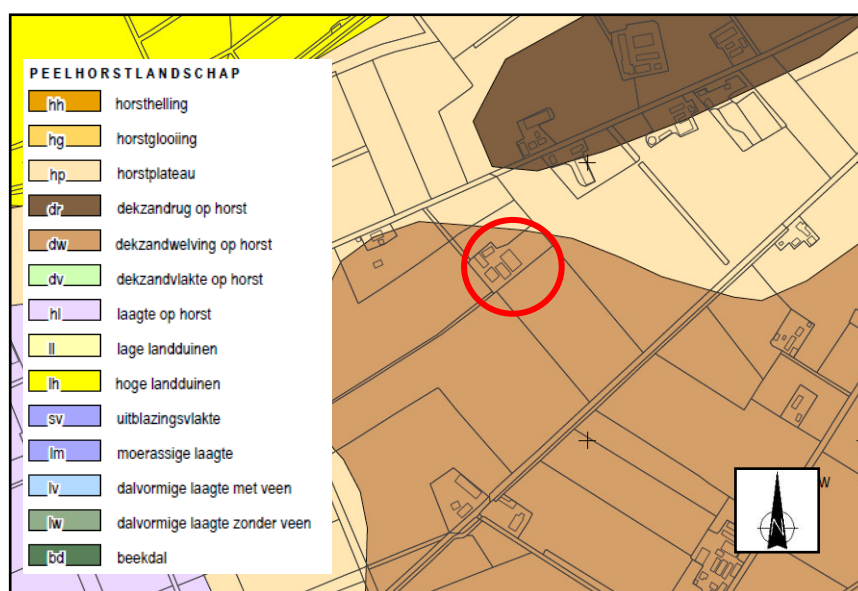
Tabel 2 Toekomstige dieraantallen op het bedrijf

nr stal	RAV-code (BB of BWL)	Diercategorie	aantal dieren	aantal plaatsen	kg NB / dier	gr PM10 / dier	Q _{Ue} / dier	totaal NB	totaal Q _{Ue}	totaal PM10
2	A 3	vrouwelijk jongvee	37	37	3,9	38	0	144,3	0	1406
3	K 1	volwassen paarden (3 jaar en ouder)	1	1	5	0	0	5,0	0	0
4	A 3	vrouwelijk jongvee	48	48	3,9	38	0	187,2	0	1824
5	A 1.15.2 (BWL 2010.36.V1)	melkkoeien	302	302	8	148	0	2416,0	0	44696
6	A 3	vrouwelijk jongvee	66	66	3,9	38	0	257,4	0	2508
7	A 1.100.2	melkkoeien	79	79	11	148	0	869,0	0	11692
8	K 1	volwassen paarden (3 jaar en ouder)	6	6	5	0	0	30,0	0	0
9	A 1.100.1	melkkoeien	108	108	9,5	118	0	1026,0	0	12744
-	E 2.100	legkippen en (groot-)ouderdieren van legrassen	10	10	0,315	84	0,34	3,2	3,4	840
--	E 2.100	legkippen en (groot-)ouderdieren van legrassen	20	20	0,315	84	0,34	6,3	6,8	1680
								4.944,4	10,2	77.390,0

Een melkrundveebedrijf, zoals het onderhavige bedrijf, werd vele jaren lang beschouwd als grondgebonden agrarisch bedrijf. Sinds de inwerkingtreding van de Verordening Ruimte 2011 van de provincie Noord-Brabant is de definitie wanneer er sprake is van een grondgebonden melkrundveehouderijbedrijf gewijzigd. Op grond van de huidige definities is het onderhavige bedrijf niet langer aan te merken als een grondgebonden bedrijf, maar als een intensieve veehouderij. Deze wijziging is opgetreden los van de nu ook beoogde uitbreiding. Het bedrijf is nu een intensief bedrijf, omdat er onvoldoende hectare grond in de directe omgeving van de huiskavel aanwezig is om als grondgebonden bedrijf aangemerkt te worden.

2.2 Ruimtelijke structuur

De omgeving van het plangebied is te omschrijven als een dekzandwelling op een horst (zie Figuur 4). De horsten maken deel uit van het gebied de Peelhorst. Dit is een gebied dat aan weerszijden wordt begrensd door geologische afschuivingen in het noorden van Limburg en aangrenzend gebied in het Duitse Rijnland. De Peelhorst wordt in het westen begrensd door de Peelrandbreuk, die hem scheidt van de Roerdalslenk. Ten oosten van de Peelhorst ligt de Venloslenk, waarin tegenwoordig het Maasdal gelegen is. Het systeem van horsten en slenken waar al deze structuren toe behoren, wordt de Beneden-Rijnslenk genoemd.

Figuur 4 Geologie van de planomgeving

Hoewel in de geologische ondergrond het verzet (de totale beweging) langs de breuken van de Peelhorst vele honderden meters bedraagt, is het hoogteverschil aan de oppervlakte veel geringer. Het hoogste punt van de Peelhorst ligt op ongeveer 36 meter boven de zeespiegel, tussen Helenaveen en Grashoek. Naar het noorden toe wordt de hoogte van de Peelhorst geringer en bedraagt in de Princepeel, ten westen van Wilbertoord, minder dan 17 meter. De Peelhorst ligt slechts enkele meters hoger dan de nabijgelegen slenken en van reliëf is nauwelijks sprake.

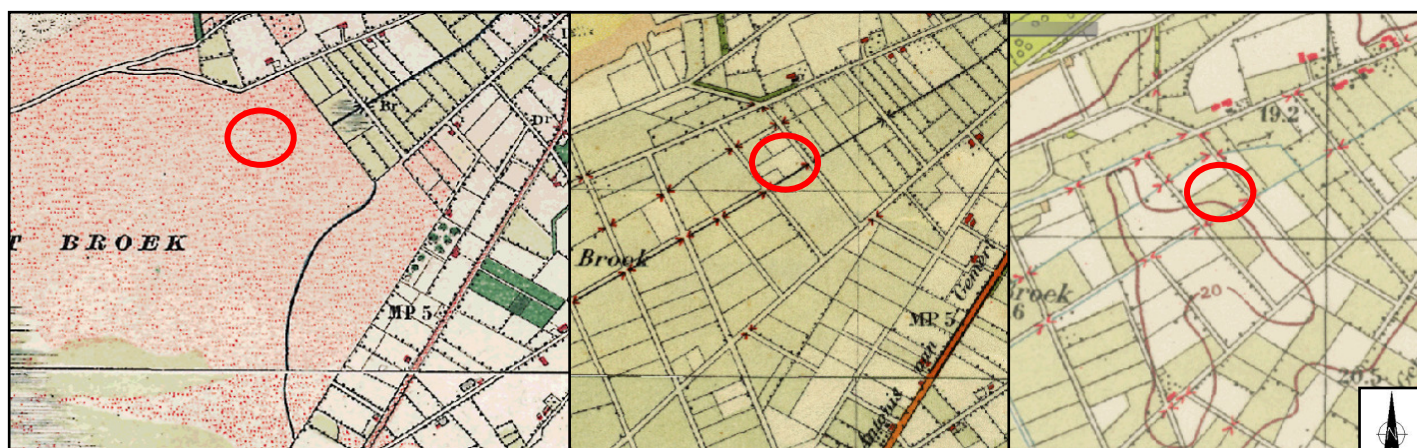
Enkele vrij abrupte hoogteverschillen zijn echter hier en daar wel aan te treffen bij de Peelrandbreuk of enkele daar parallel mee verlopende storingen. Hier treden vaak wijstverschijnselen op. Als bijkomend verschijnsel treden soms oerbanken op,

die hier en daar werden ontgonnen en als ijzererts werden gebruikt in Nederlandse ijzergieterijen of geëxporteerd werden. Meer specifiek voor het plangebied geldt dat het gelegen is op een dekzandwelling op een horst.

Rondom het plangebied bevinden zich verschillende agrarische bedrijven, voormalige agrarische bedrijven en burgerwoningen. Ten noorden van het plangebied bevindt zich het bosgebied Boswachterij Sint Anthonis.

De wegenstructuur is rechtlijnig, wat te verwachten is bij een ontginning uit het begin van de vorige eeuw.

Uit Figuur 5 is op te maken dat men tussen 1920 en 1929 begonnen is het gebied te ontginnen. De bebouwing in de omgeving is opgericht na 1939.

Figuur 5 Uitsnede historische kaart 1890-1899, 1920-1929 en 1930-1939

De ruimtelijke structuur (zie Figuur 6) van de omgeving zal wijzigen, doordat er meer bebouwing mogelijk gemaakt wordt. Met deze uitbreiding van de bebouwing vindt er tevens een investering plaats in de ruimtelijke kwaliteit van het plangebied. Er wordt geïnvesteerd in de uitstraling van de stal en de landschappelijke inpassing van het gehele bedrijf, zie ook bijlage 1.

Figuur 6 Impressie van de omgeving, van boven naar beneden: achterzijde bedrijf, bedrijf van linkerzijde en bedrijf vanaf de Vlagberg.

2.3 Functies

De functie van de planlocatie zal ‘administratief’ wijzigen als gevolg van de veranderde definities van grondgebonden en intensieve veehouderijen. De hoofdfunctie blijft weliswaar agrarisch, maar verschuift van een grondgebonden bedrijf naar een intensieve veehouderij. Nadrukkelijk wordt vermeld dat deze verandering niet het gevolg is van een gewijzigde bedrijfsvoering. Wel wordt de mogelijkheid om te bouwen vergroot. Ook zullen een gedeelte van het bouwvlak en een gedeelte van de omliggende gronden aangewend worden voor het aanbrengen van erfbeplanting ten behoeve van de landschappelijke kwaliteitsverbetering.

3 BELEIDSKADERS

3.1 Rijk

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 22 november 2011 is door de Tweede Kamer de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte aangenomen. Met de Structuurvisie brengt het Rijk de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij burgers en bedrijven, laat het meer over aan gemeenten en provincies en komen de burgers en bedrijven centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectieve inzet van rijksbeleid op dertien nationale belangen. Buiten deze dertien belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid:

1. een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
3. ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
6. betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen;
7. het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen;
8. verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
12. ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
13. zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

3.1.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Dit besluit stelt eisen aan een bestemmingsplan daar waar het gaat om gebieden van nationaal belang:

- rijksvaarwegen;
- project Mainportontwikkeling Rotterdam;
- kustfundament;
- grote rivieren;
- waddenzee en waddengebied;
- defensie;
- hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- elektriciteitsvoorziening;
- buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- ecologische hoofdstructuur;

- primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

3.1.3 AMvB Ruimte

De AmvB Ruimte vormt het sluitstuk van rijkszijde van het nieuwe stelsel van ruimtelijke ordening, zoals dat in 2008 met de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking is getreden. Kern van de nieuwe Wro is dat overheden hun ruimtelijke belangen vooraf kenbaar maken en aangeven langs welke weg zij de belangen denken te realiseren. Rijk en provincies bemoeien zich voortaan uitsluitend met wat daadwerkelijk van nationaal respectievelijk provinciaal belang is. Ook moeten Rijk en provincies duidelijk maken of de borging van een belang gevolgen heeft voor ruimtelijke besluitvorming door de gemeenten.

De eerste tranche, die in januari 2010 voor advies naar de Raad van State gezonden is, bevat een beleidsneutrale omzetting van bestaand beleid. De kaders zijn afkomstig uit PKB's Nota Ruimte, Derde Nota Waddenzee, Structuurschema Militaire Terreinen en Project Mainportontwikkeling Rotterdam. De tweede tranche bevat het meer recente rijksbeleid dat moet doorwerken tot in de ruimtelijke plannen van andere overheden. Het Barro is in november 2011 in werking getreden.

3.1.4 Nationaal Waterbeleid

In het kader van dit bestemmingsplan geldt onder andere het hiernavolgende beleid op het gebied van water. In het jaar 2000 is de nieuwe Europese 'Kaderrichtlijn water' (KRW) in werking getreden. De KRW heeft tot doel de oppervlaktewateren – waaronder ook overgangswater en kustwater – en het grondwater in de Europese Unie te beschermen en te verbeteren en het duurzaam gebruik van water te bevorderen.

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan (NWP) vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

De klimaatverandering en de daarmee samenhangende stijging van de zeespiegel, nattere winters en hogere neerslagintensiteiten in de zomerperioden vragen een ander waterbeheer in de 21^e eeuw en meer ruimte voor water. Rijk, provincies, waterschappen en gemeenten spraken in het Nationaal Bestuursakkoord Water-Actueel (2008; hierna: NBW) af dat de regionale watersystemen in 2015 op orde moeten zijn. Samenwerking en afstemming tussen de overheden is hierbij erg belangrijk. In het NBW is afgesproken dat water een medesturend aspect is binnen de ruimtelijke ordening en dat het watersysteem 'op orde' moet worden gebracht. Dit betekent dat het watersysteem robuust en veerkrachtig moet zijn en moet voldoen aan de normen voor wateroverlast, nu en in de toekomst. De watertoets vormt hierbij een waarborg voor de inbreng van water in de ruimtelijke ordening.

Een bijlage bij het NWP is het stroomgebiedbeheerplan (SGBP) voor de Maas. Dit beheerplan geeft onder meer een beschrijving van het stroomgebied Maas, de doelen voor de oppervlakte- en grondwaterlichamen en een samenvatting van de maatregelen die genomen gaan worden.

3.1.5 Het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4)

In 2001 verscheen de kabinetsnota 'Een wereld en een wil: werken aan duurzaamheid', beter bekend als het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4). In dit beleidsplan licht het kabinet het te voeren milieubeleid toe. Het NMP4 wil een einde maken aan het afwentelen van milieulasten op de generaties na ons en op mensen in arme landen, want met de huidige manier van produceren en consumeren schuiven we nog steeds onze milieulasten door naar anderen. Volgens het NMP4 moet het lukken binnen dertig jaar te zijn overgestapt naar een duurzaam functionerende samenleving.

3.1.6 Conclusie

Het rijksbeleid heeft geen specifieke gevolgen voor het plangebied.

3.2 Provincie

3.2.1 Structuurvisie Noord-Brabant

De Wet ruimtelijke ordening vraagt overheden om hun belangen duidelijk in een structuurvisie te definiëren. Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben daartoe op 1 oktober 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. De Structuurvisie, in werking getreden op 1 januari 2011, geeft aan hoe de provincie omgaat met de ruimtelijke opgave voor de periode tot 2025, met een doorkijk naar 2040. De Structuurvisie is opgebouwd uit twee delen (A en B) en een uitwerking.

Deel A bevat de hoofdlijnen van het beleid. Hierin heeft de provincie haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Deze ruimtelijke belangen en keuzes zijn in deel B in vier structuren geordend:

1. De groenblauwe structuur omvat de samenhangende gebieden waaronder de ecologische hoofdstructuur en bestaat voornamelijk uit waterlopen, bos- en natuurgebieden.

Doel: het positief ontwikkelen van de biodiversiteit, het robuust en veerkrachtig maken van de groenblauwe structuur, het versterken van de natuurlijke basis en landschappelijke contrasten.

2. Het landelijk gebied ligt buiten de groenblauwe structuur en de stedelijke structuur en biedt een multifunctionele gebruikruimte voor land- en tuinbouw, natuur, water, recreatie, toerisme en kleinschalige stedelijke functies.

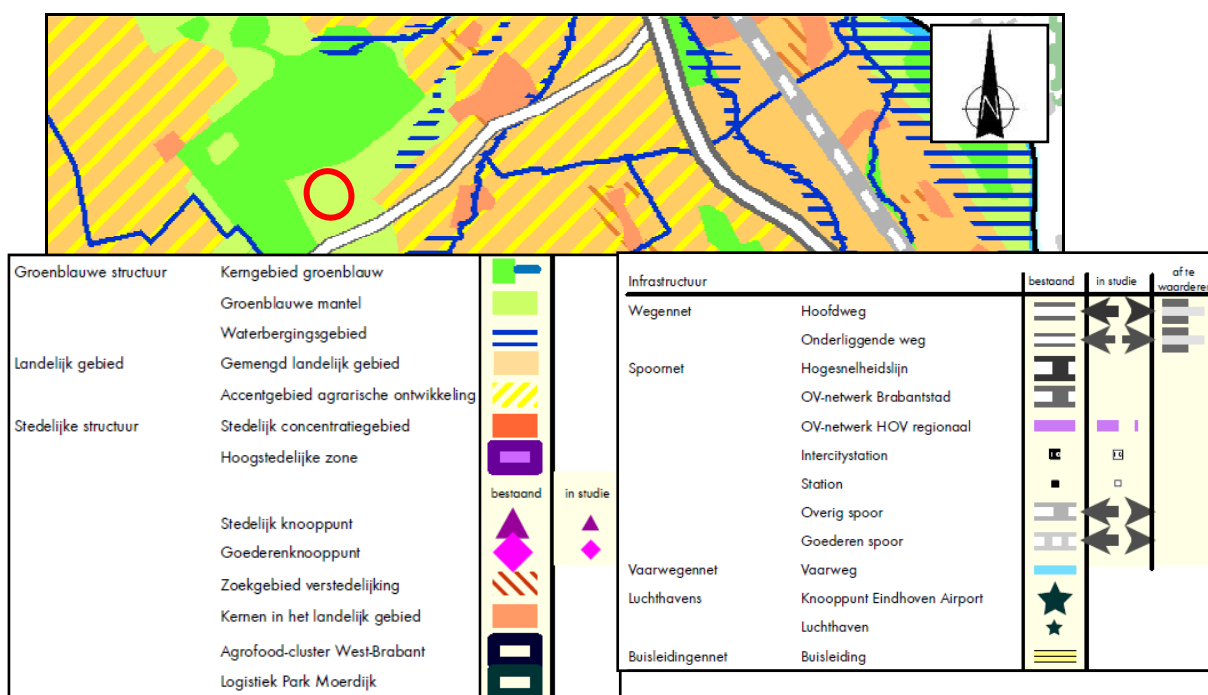
Doel: ruimte bieden voor een breed georiënteerde plattelandseconomie en agrarische ontwikkeling, het garanderen van een duurzame ontwikkeling van de agrarische sector en versterken van het landschap.

3. De stedelijke structuur bestaat uit de steden en dorpen in Noord-Brabant. De vijf grote steden (Tilburg, Breda, 's-Hertogenbosch, Eindhoven en Helmond) zijn met de omliggende suburbane gebieden uitgegroeid tot de brandpunten van de verstedelijking in Noord-Brabant en vormen samen het stedelijk netwerk BrabantStad.

Doel: het concentreren van verstedelijking, inspelen op demografische ontwikkelingen, zorgvuldig ruimtegebruik en meer aandacht voor ruimtelijke kwaliteit.

4. De infrastructuur van de provincie Noord-Brabant bestaat uit een fijnmazig en samenhangend netwerk van wegen, spoorlijnen, vaarwegen, luchthavens en buisleidingen.

Doel: een betere verknoping van infrastructuur en ruimtelijke ontwikkelingen en het bevorderen van de bereikbaarheid.

Figuur 7 Uitsnede structurenkaart (locatie is omcirkeld)

3.2.2 Verordening ruimte 2012

De Verordening ruimte 2012 bevat in hoofdzaak algemene regels die gemeenten in acht moeten nemen bij het opstellen van bestemmingsplannen en het verlenen van omgevingsvergunningen waarbij afgeweken wordt van bestemmingsplannen. Daarnaast regelt de Verordening ruimte de organisatie van het regionaal ruimtelijk overleg waarin afspraken over woningbouw, bedrijventerreinen en kantorenlocaties worden gemaakt.

De Verordening ruimte kent ook een beperkt aantal de burger bindende regels. Deze regels hebben betrekking op de ontwikkeling van intensieve veehouderij in de zogenoemde extensiveringsgebieden, verwevingsgebieden, landbouwontwikkelingsgebieden en in het bijzonder op de intensieve geiten- en schapehouderijen. Deze de burger bindende regels hebben tot doel te voorkomen dat ongewenste ontwikkelingen plaatsvinden tot het moment dat de bestemmingsplannen aan de Verordening ruimte zijn aangepast.

Zoals eerder vermeld, heeft de provincie in de Verordening ruimte regels gesteld over onderwerpen die zij, in ruimtelijke zin, van belang acht voor een goede ruimtelijke ordening. Ook voor de uitbreidingsmogelijkheden van intensieve veehouderijen zijn regels opgenomen. Het bedrijf is gelegen binnen het verwevingsgebied. Voor het uitbreiden van een intensieve veehouderij in verwevingsgebied moet voldaan worden aan een aantal voorwaarden uit artikel 9.3 van de Verordening ruimte.

Ten eerste mag het geen nieuwvestiging van een intensieve veehouderij betreffen, waarbij er op een duurzame locatie sprake mag zijn van omschakeling naar een intensieve veehouderij. Bij de omschakeling naar een intensieve veehouderij moet

10% van het bouwvlak aangewend worden voor een goede landschappelijke inpassing. Verder mag een bouwvlak ten behoeve van een intensieve veehouderij, mits aangemerkt als een duurzame locatie, vergroot worden tot een omvang van 1,5 hectare. Hierbij dient eveneens 10% van het bouwvlak aangewend te worden voor een goede landschappelijke inpassing.

In dit geval is er sprake van een omschakeling van een grondgebonden bedrijf naar een intensieve veehouderij, waarbij tegelijkertijd het bouwvlak vergroot wordt. Het betreft geen nieuwvestiging, omdat op de locatie reeds een bouwvlak aanwezig is. Hiertoe zal er sprake moeten zijn van een duurzame locatie. Voor de onderbouwing dat het een duurzame locatie betreft, wordt verwezen naar hoofdstuk 5. Verder geldt dat het bouwvlak in de toekomstige situatie niet groter zal zijn dan 1,5 hectare. Tevens zal 10% van het bouwvlak aangewend worden voor een goede landschappelijke inpassing van het perceel. Voor de omvang van het bouwvlak en de ligging van de inpassing wordt verwezen naar bijlage 2.

3.2.3 Kwaliteitsverbetering van het landschap

In de Verordening ruimte 2012, artikel 2.2, heeft de provincie Noord-Brabant gesteld dat een plan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied, een verantwoording bevat van de wijze waarop financieel, juridisch en feitelijk is verzekerd dat de realisering van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied waarop de ontwikkeling haar werking heeft.

Om aan dit aspect invulling te geven heeft de provincie Noord-Brabant de Handreiking 'Kwaliteitsverbetering van het Landschap, de rood met groen regeling' gepubliceerd. Het doel van deze handreiking is informatie bieden om invulling te geven aan de 'kwaliteitsverbetering van het landschap' uit de Structuurvisie ruimtelijke ordening en de Verordening ruimte. De handreiking is een hulpmiddel om invulling te geven aan de Verordening ruimte en geen verplichte regel of beleidskader. Het is uiteindelijk aan de gemeente om zelf uitvoering te geven aan de Verordening ruimte.

De handreiking bepaalt niet wat ruimtelijke kwaliteit is en stelt ook geen regels over de aanvaardbaarheid van ontwikkelingen. Dat is de bevoegdheid van gemeenten, rekening houdend met de daarvoor geldende kaders. In de handreiking wordt wel aandacht gegeven aan de noodzaak van het opstellen van een kwaliteitskader voor de uitvoering van ruimtelijk kwaliteitsbeleid.

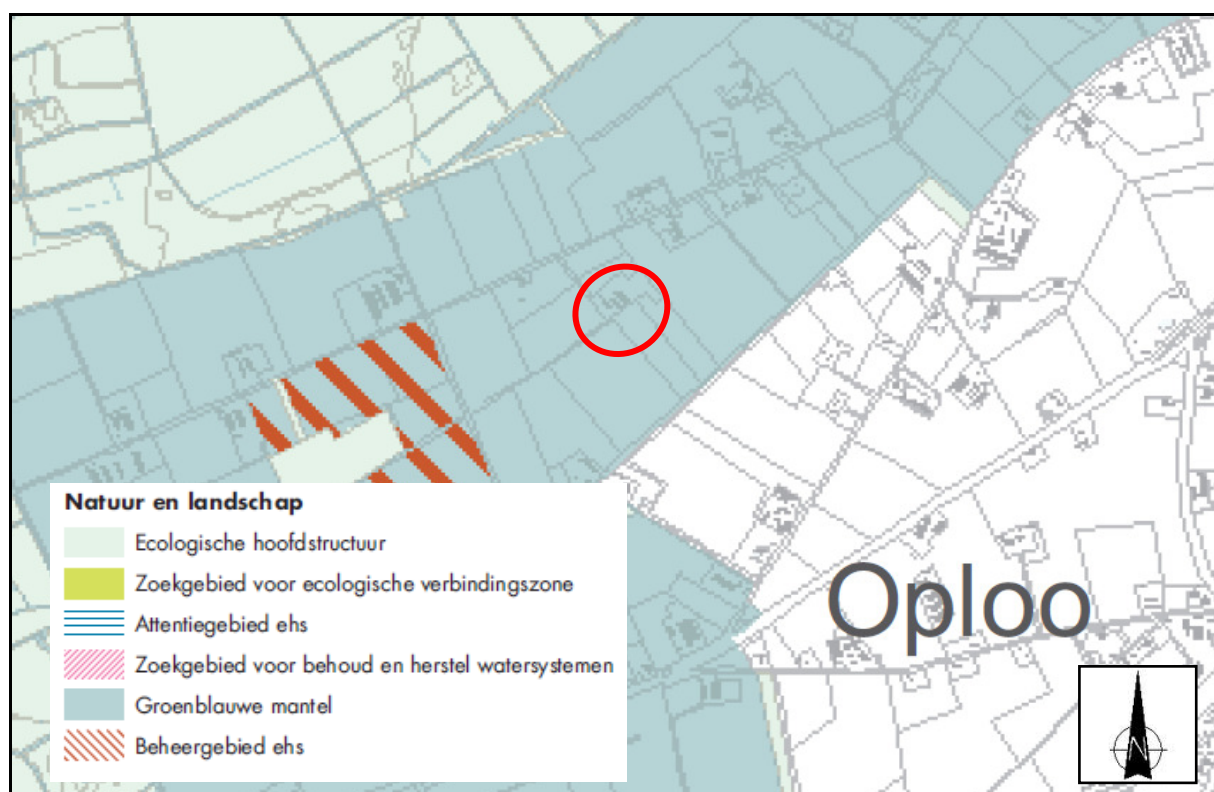
Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap. Het achterliggende idee hierbij is dat ontwikkelingen actief bijdragen aan versterking van het landschap. Dit gaat dus verder dan het mitigeren van de effecten van een ontwikkeling op de omgeving of het beperken van verlies aan omgevingskwaliteit.

Belangrijk doel van de rood-met-groen koppeling is dat omgevingskwaliteiten worden versterkt door het voeren van een bewust (ruimtelijk) kwaliteitsbeleid. Ontwikkelingen dragen daarbij op een vergelijkbare wijze bij aan de verbetering van het landschap, met aandacht voor de uitvoering en handhaving.

Rood-met-groen beoogt een brede 'groene' doelstelling waarbij de kwaliteitsverbetering van het landschap in brede zin vooropstaat. Deze brede toepassing heeft be-

trekking op zowel de 'groene' component als op de locatie. Hierbij geldt dat kwaliteitsverbetering niet alleen wordt bereikt met een traditionele groene inpassing. Ook sloop van bebouwing, het verbeteren van de recreatieve ontsluiting van een gebied en het behoud of herstel van cultuurhistorische bebouwing dragen bij aan de kwaliteit van het landschap.

Hoewel het de bevoegdheid is van de gemeente om uiteindelijk invulling te geven aan de wijze waarop de ruimtelijke kwaliteitsverbetering geborgd wordt, is het de nadrukkelijke wens van de provincie om te werken met forfaitaire bedragen. Dit betekent dat per type ontwikkeling, die regelmatig voorkomt, een vast bedrag wordt vastgesteld welke ingezet wordt voor de ruimtelijke kwaliteitsverbetering. In de handreiking is voor ontwikkeling op een agrarisch perceel 20% van de waardevermeerdering van de grond/het object vastgesteld. Voor een motivering van hoe voldaan wordt aan de eis tot kwaliteitsverbetering wordt verwezen naar paragraaf 4.2.

Figuur 8 Uitsnede kaart Verordening ruimte Noord-Brabant 2011

3.2.4 Provinciaal waterplan 2010-2015

Op 20 november 2009 hebben provinciale staten het Provinciaal Waterplan 2010-2015 'Waar water werkt en leeft' vastgesteld. Het Provinciaal Waterplan is op 22 december 2009 in werking getreden. Het Waterplan houdt rekening met duurzaamheid en klimaatveranderingen. Het is een breed gedragen beleidsplan, omdat het tot stand is gekomen in nauwe samenwerking met veel belanghebbende (water)partijen in Brabant.

3.2.5 Conclusie

Het beleid van de provincie maakt het mogelijk om het bedrijf verder uit te breiden. Er is AAB-advies waaruit blijkt dat het noodzakelijk is dat het bedrijf uitbreidt (zie bijlage 3). Tevens is er extra aandacht besteed aan de landschappelijke inpassing,

waarmee de landschappelijke kwaliteit wordt versterkt. Het is als zodanig passend binnen het provinciale beleid.

3.3 Regio

3.3.1 Waterbeheerplan 2010-2015 Waterschap Aa en Maas

Het waterbeheerplan 2010-2015 van het waterschap Aa en Maas maakt inzichtelijk wat het waterschap de komende jaren gaat doen. Het doel is om het watersysteem en de afvalwaterketen op orde te houden. Binnen het beheergebied is het waterschap verantwoordelijk voor het waterbeheer, het waterkeringenbeheer en het transporteren en zuiveren van afvalwater. De beleidsuitgangspunten en principes die zij daarbij hanteren staan in het plan. De volgende maatschappelijke doelstellingen voor water zijn geformuleerd:

- veilig en bewoonbaar beheergebied;
- voldoende water;
- schoon water;
- natuurlijk en recreatief water.

In hoofdstuk 4 wordt hier nader op ingegaan.

3.3.2 Regionale beleidsvisie Externe Veiligheid Land van Cuijk (2009)

Samen met de gemeenten in het land van Cuijk is een regionale beleidsvisie externe veiligheid opgesteld. De gemeente Boxmeer heeft de beleidsvisie externe veiligheid op 3 februari 2009 vastgesteld. De beleidsvisie richt zich op het beheersen van externe veiligheidsrisico's in de vijf gemeenten. In 2011 wordt de huidige beleidsvisie geactualiseerd en zal voor de komende periode (2011-2014) een nieuw uitvoeringsprogramma worden opgesteld. In hoofdstuk 4 wordt hier nader op ingegaan.

3.3.3 Conclusie

Het regionale beleid heeft geen specifieke gevolgen voor het plangebied. Wel zal in een later hoofdstuk worden ingegaan op de gestelde eisen.

3.4 Gemeente

3.4.1 Vigerend bestemmingsplan

Het voorliggende plan is een omgevingsvergunning waarmee wordt afgeweken van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2000', zoals vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van Sint Anthonis op 5 maart 2001 en goedgekeurd op 23 oktober 2001 door gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant. De betreffende gronden zijn volgens dit bestemmingsplan bestemd als 'Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)' met de medebestemming 'agrarische bedrijfsdoeleinden' met de aanduiding 'grondgebonden'. Op plankaart 2 'Ontwikkelingen' is de locatie aangeduid met de natuurwaarden 'recreatief ontwikkelingsgebied' en 'groene hoofdstructuur'. Tot slot is de planlocatie op de waardenkaart aangeduid met de differentiatievlakken 'levensgemeenschappen van sloten en slootkanten' en 'water voor de landnatuur'.

De bestemming voor het perceel is 'Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)'. De gronden zijn bestemd voor de volgende doeleinden:

- een duurzame agrarische bedrijfsuitoefening;

- instandhouding van de landschappelijke en/of abiotische waarden, in combinatie met agrarische bedrijfsuitoefening;
- extensief recreatief medegebruik.

Op een deel van de gronden (bouwblok) zit de medebestemming 'Agrarische bedrijfsdoeleinden –A-'. Deze gronden zijn bestemd voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf.

Op de gronden zijn toegelaten:

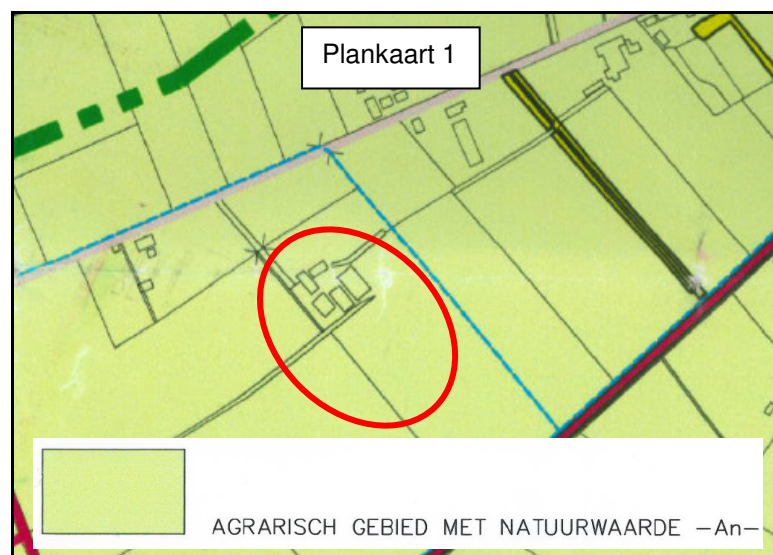
- 1) bedrijfsgebouwen;
- 2) één bedrijfswoning met daarbij behorende bijgebouwen, voor zover ter plaatse noodzakelijk in het kader van de bedrijfsvoering;
- 3) bouwwerken, geen gebouwen zijnde;
- 4) tuin/erf, verhardingen en andere bij de bestemming passende voorzieningen.

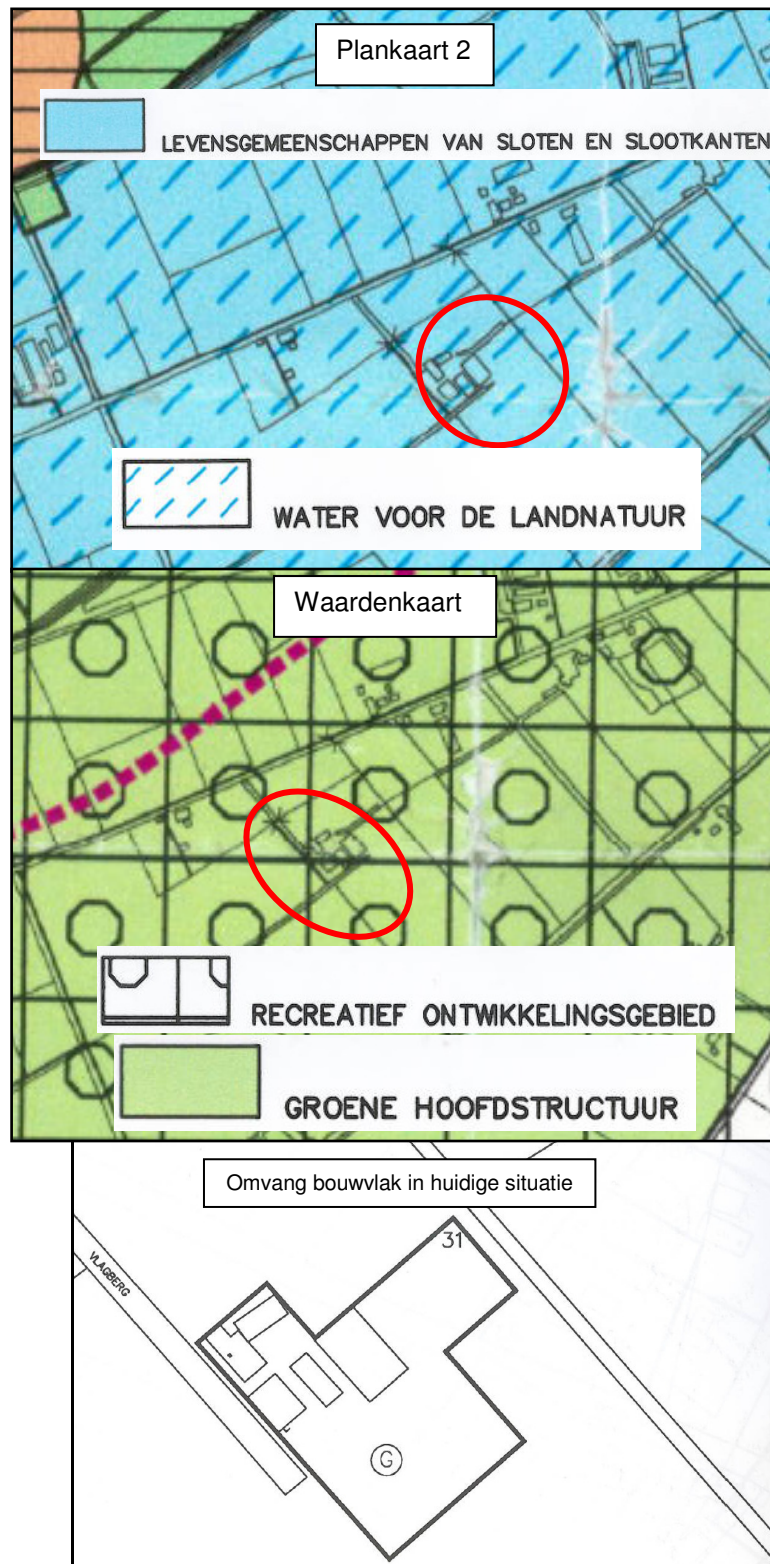
Voor het bouwen van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, gelden onder andere de volgende bepalingen:

- a. gebouwen en bouwwerken geen gebouwen zijnde, zijn uitsluitend binnen het bouwblok toegestaan;
- b. nieuwe bedrijfswoningen – dat wil zeggen bedrijfswoningen die niet aanwezig waren op het moment van het in ontwerp ter visie leggen van dit plan, dan wel woningen die worden herbouwd – moeten buiten de 50 dB(A)-contour worden gesitueerd, dan wel passen binnen de verkregen ontheffing op basis van de Wet Geluidhinder;
- c. bij de bedrijfswoning mogen vrijstaande en/of aangebouwde bijgebouwen worden gebouwd, met een gezamenlijke oppervlakte van maximaal 70 m² en een goot- en nokhoogte van maximaal 3,5 m respectievelijk 5,5 m.

Concluderend bestemmingsplan

Het plan biedt niet de ruimte om het bouwvlak te vergroten tot een omvang van 1,5 hectare. Om deze reden is een aparte planologische procedure noodzakelijk, waarmee het bouwvlak wordt vergroot en de ontwikkeling plaats kan vinden.

Figuur 9 Uitsnede van bestemmingsplankaart 1, 2 en de Waardenkaart, locatie is omcirkeld en de medebestemming agrarische bedrijfsdoeleinden

4 UITVOERINGSASPECTEN

4.1 Milieuaspecten

4.1.1 Milieu

MER

Ingevolge artikel 7.2 van de Wet milieubeheer zijn bij algemene maatregelen van bestuur activiteiten aangewezen die ten aanzien van het bevoegde gezag krachtens artikel 7.16 en 7.20 moeten bepalen of voor het voorgenomen project een MER noodzakelijk is. Hiertoe moet een procedure als bedoeld in de artikelen 7.16 tot en met 7.20 gevolgd worden.

In onderdeel D van het Besluit milieu-effectrapportage 1994, gewijzigd in 1999, 2006, 2010 en 2011, categorie 14, is bepaald dat voor oprichten, wijzigen of uitbreiden van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van 40.000 stuks pluimvee of meer, 2.700 stuks gespeende biggen of meer, 5.000 stuks pelsdieren of meer, 200 stuks melk-,kalf- en zoogkoeien of meer, 340 stuks jongvee of meer, 2.000 plaatsen voor vleesvarkens zwaarder dan 30 kg of meer of 750 plaatsen voor zeugen of meer, 1200 plaatsen voor vleesrunderen of meer of 340 plaatsen voor melk-,kalf-, zoogkoeien en jongvee of meer een procedure als bedoeld in de artikelen 7.16 tot en met 7.20 van de Wet milieubeheer van toepassing is.

Er vindt een uitbreiding van een bedrijf plaats. De uitbreiding bedraagt 289 melk-koeien. Geconcludeerd dient te worden dat de MER-beoordelingsplicht geldt. Voor indiening van de omgevingsvergunningaanvraag is de MER-aanmeldingsnotitie ingediend. Het besluit hierop is bijgevoegd als bijlage bij de aanvraag voor de omgevingsvergunning.

4.1.2 Bedrijven en Milieuzonering

Bij nieuwe ontwikkelingen dient rekening te worden gehouden met milieuzoneringen van bestaande en toekomstige bedrijven. Hierbij wordt gebruikgemaakt van de Lijst van Bedrijfsactiviteiten¹ van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) editie 2009. In deze lijst wordt per bedrijfsoort aangegeven welke milieu-invloed (zoals geur, stof, geluid en gevaar) hiervan kan uitgaan en met welke indicatieve afstand hier (minimaal) rekening mee moet worden gehouden.

In de omgeving zijn onder andere de volgende bedrijven/voorzieningen gelegen:

- een stoffendesignstudio, aan de Vlagberg 25, waarvoor volgens Bedrijven en Milieuzonering een richtafstand geldt van 50 meter, voor het aspect geluid;
- een grondverzetbedrijf aan de Vlagberg 30, waarvoor volgens Bedrijven en Milieuzonering een richtafstand geldt van 50 meter, eveneens voor het aspect geluid.

De afstand tot de hiervoor genoemde bedrijven is 470 respectievelijk 120 meter.

Voor de aanwezigheid van agrarische bedrijven in de omgeving wordt verwezen naar de subparagrafen 4.1.5 (geur) en 4.1.10 (landbouw). Volgens *Bedrijven en Mi-*

¹ Milieuzonering op basis van *Bedrijven en Milieuzonering*, Den Haag: VNG 2009.

lieuzonering zijn de aan te houden afstanden tot agrarische bedrijven voor de overige aspecten (stof, geluid en gevaar) kleiner of gelijk aan de afstand van 50 meter. Aan deze afstanden wordt dus ook voldaan.

4.1.3 Bodem

De projectlocatie is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied. Wel ligt ten oosten van het plangebied, op een afstand van 400 meter, een grondwaterbeschermingsgebied. De ontwikkeling zorgt echter niet voor een negatieve beïnvloeding van een dergelijk gebied door het oprichten van de nieuwbouw. Het betreft verder geen waterpotentiegebied.

Door de bouw van de stal, de mestilo en de sleufsilo's worden de mogelijke effecten voor bodem en grondwater gevormd door mest en urine en het percolaat afkomstig van het opgeslagen product. In de te verlenen omgevingsvergunning zijn voorschriften gesteld aan de uitvoering van de stallen en sleufsilo's, zodat bodem en grondwater niet verontreinigd kunnen worden.

Het betreft in dit geval het aanleggen van één stal en een aantal sleufsilo's en een werktuigenloods. Dit maakt dat er het noodzakelijk is om een bodemonderzoek uit te voeren. Op de gronden dit onderzocht moeten worden liggen op dit moment sleufsilo's. Dit maakt dat het niet mogelijk is om het noodzakelijke bodemonderzoek op dit moment uit te voeren. In de voorschriften van de omgevingsvergunning zal worden opgenomen dat de initiatiefnemer verplicht wordt om de bij indiening van de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor bouwen een bodemonderzoek te overleggen. Hiermee is gegarandeerd dat het noodzakelijke bodemonderzoek uitgevoerd wordt voordat gestart wordt met de bouw.

4.1.4 Lucht

Uitbreidingsplannen dienen in het ruimtelijk kader te worden getoetst aan de Wet luchtkwaliteit en het Besluit luchtkwaliteit. Voor veehouderijen is met name fijn stof (PM_{10}) bepalend voor de Wet luchtkwaliteit.

Als sprake is van een beperkte toename van de luchtverontreiniging die niet in betekende mate bijdraagt aan de concentratie PM_{10} in de buitenlucht (NIBM), hoeft een project niet langer meer getoetst te worden. Dit volgt uit artikel 5.16, lid 1, sub c, van de Wet milieubeheer. Het Besluit NIBM legt vast wat geldt als 'niet in betekende mate bijdragen'. Na inwerkingtreding van het NSL op 1 augustus 2009 is de definitie van NIBM 3% van de grenswaarde, wat overeenkomt met $1,2 \mu g/m^3$ (artikel 2, lid 1, Besluit NIBM in samenhang met Bijlage 1A van de Regeling NIBM).

Regeling NIBM

In de Regeling niet in betekende bijdragen is een lijst met categorieën van projecten opgenomen die NIBM bijdragen aan de luchtverontreiniging. Ook een aantal landbouwbedrijven, zoals akkerbouwbedrijven en onverwarmde glastuinbouwbedrijven, zijn aangemerkt als projecten die NIBM bijdragen.

Handreiking voor veehouderijen

Veehouderijen zijn niet opgenomen in de Regeling NIBM. Toch is het niet altijd noodzakelijk om met behulp van een berekening vast te stellen of er sprake is van NIBM. Dit kan gedaan worden met een motivering, bijvoorbeeld op basis van ervaring. Er zijn genoeg projecten die namelijk overduidelijk NIBM zijn en waar een berekening niets toevoegt aan de conclusie. Als hulpmiddel bij de motivering is een handreiking opgesteld waarmee aangetoond kan worden dat een uitbreiding/oprichting NIBM is. De normen uit de handreiking staan in Tabel 3, die geba-

seerd is op de 3% NIBM-grens, dus van na de inwerkingtreding van het NSL.² In Tabel 3 kan bij de betreffende afstand de hoeveelheid emissie worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekenende mate bij te dragen. Met behulp van de emissiefactorenlijst die bekend is gemaakt door het Ministerie van VROM, kan uitgerekend worden of de totale toename in emissie onder de NIBM-grens blijft. Dit kan door de hoeveelheid nieuwe dieren te vermenigvuldigen met de emissiefactor en deze te vergelijken met de waarden uit Tabel 3.

De getallen in Tabel 3 zijn *worst case* en hierboven op is nog een veiligheidsmarge genomen. Indien bij een bepaalde afstand niet méér wordt geëmitteerd dan is opgenomen in Tabel 3, dan is de oprichting/uitbreiding zeker NIBM. Wanneer de toename in emissie in grammen hoger is dan in Tabel 3 opgenomen, is het project mogelijk IBM. Er zal een berekening met ISL3a uitgevoerd moeten worden om aan te tonen dat geen grenswaarden worden overschreden ofwel de uitbreiding bij precieze berekening toch NIBM blijkt te zijn.

Tabel 3 Afstanden in relatie tot maximale emissie fijn stof NIBM

Afstand	70 m	80 m	90 m	100 m	120 m	140 m	160 m
Totale emissie in g/jr van uitbreiding	324.000	387.000	473.000	581.000	817.000	1.075.000	1.376.000

In de vigerende situatie uit de omgevingsvergunning voor milieu is sprake van een emissie van 34.440,0 gram fijn stof per jaar. Na de realisatie van het project zal de emissie van fijn stof stijgen tot 84.208,0 gram fijn stof per jaar. Er is sprake van een stijging van de uitstoot van fijn stof vanuit de diervverblijven met 52.768,0 gram fijn stof per jaar.

De kortste afstand van de beoogde uitbreiding tot aan het maatgevende relevante toetsingspunt (woning Vlagberg 32) bedraagt ca. 120 meter. Derhalve is een uitbreiding in fijn stof van meer dan 817.000 gram per jaar mogelijk. De toename van de emissie van fijn stof bedraagt 52.768 gram per jaar. Dit is ruim onder de maximaal toegestane uitbreiding van de emissie.

Op basis van de hiervoor genoemde benadering kan geconcludeerd worden dat de beoogde uitbreiding niet in betekenende mate bijdraagt aan verslechtering van de luchtkwaliteit en dat er op dit aspect geen belemmeringen zijn.

Uit het akoestisch onderzoek is op te maken dat de in Tabel 4 opgenomen verkeersbewegingen toe te schrijven zijn aan de inrichting, niet alleen aan de uitbreiding.

Tabel 4 Verkeersbewegingen inrichting

Aantal passanten	Dag	Avond	Nacht
Personenauto	6	2	2
Bestelbus	4	--	
Vrachtwagen	12	--	2
Tractor	10	--	--

² Handreiking fijn stof en veehouderij, mei 2010, Infomil.

De gegevens zijn ingevoerd in de NIBM-tool die is opgesteld door VROM. De uitkomst van deze tool is als volgt:

Tabel 5 NIBM-tool berekening

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit			
Extra verkeer als gevolg van het plan			
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)			36
Aandeel vrachtverkeer			61,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³		0,31
	PM ₁₀ in µg/m ³		0,04
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³			1,2
Conclusie			
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig			

De uitkomst van deze tool laat zien dat het aantal verkeersbewegingen niet leidt tot een toename in de emissie van fijn stof die is aan te merken als in betekenende mate. De werkelijke toename van de emissie van fijn stof door de toename van verkeersbewegingen is nog geringer. De uitkomst in Tabel 5 is voor het gehele bedrijf.

Verder dient gekeken te worden in hoeverre er sprake is van een goed woon- en leefklimaat. Hiertoe is een ISL3a-berekening opgesteld (zie bijlage 3 voor de gehele berekening). Deze berekening is uitgevoerd om te bepalen wat het aantal overschrijdingsdagen is. Het maximumaantal overschrijdingsdagen bedraagt 35 per jaar. Daarboven is er geen sprake van een goed woon- en leefklimaat. Voor de uitkomst van deze berekening zie Figuur 10. Uit deze berekening blijkt dat er voor alle gevoelige objecten in de omgeving geldt dat het aantal overschrijdingsdagen niet wordt overschreden.

Te beschermen object	RD X Coord.	RD Y Coord.	Concentratie	Overschrijding
Naam:	[m]	[m]	[microgram/m ³]	[dagen]
Vlagberg 26	187 202	403 123	24.41	14.6
Vlagberg 27	187 144	403 087	24.41	14.6
Vlagberg 28	187 091	403 158	24.40	14.5
Vlagberg 29	186 972	403 015	23.40	12.4
Vlagberg 30	186 919	403 032	23.39	12.4
Vlagberg 32	186 633	402 870	24.07	13.7
Vlagberg 33	186 341	402 811	24.06	13.7
Peelkant 70	186 874	402 366	24.06	13.7
Peelkant 72	186 788	402 389	24.06	13.7

Figuur 10 Uitkomst ISL3a-berekening

Concluderend kan gesteld worden dat de toename van de emissie van fijn stof niet leidt tot een project dat aangemerkt kan worden als in betekenende mate. Verder onderzoek is niet noodzakelijk.

4.1.5 Geur

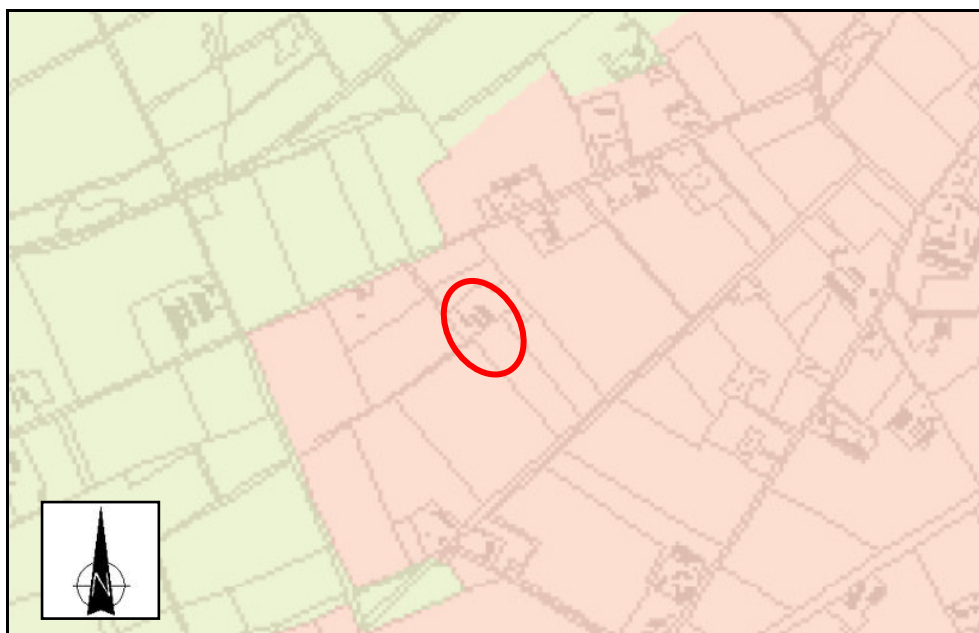
Het toetsingskader voor geurhinder afkomstig van veehouderijen is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). In deze wet wordt een onderscheid gemaakt tussen diercategorieën waarvoor een geuremissie is vastgesteld en diersoorten waarvoor dit niet heeft plaatsgevonden. Voor melkvee en paarden is geen geuremissie vastgesteld in het kader van de Wgv. Dit maakt dat voor onderhavig bedrijf artikel 4 Wgv van toepassing is. Dit artikel luidt als volgt:

De afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld, en een geurgevoelig object bedraagt:

- a. ten minste 100 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en*
- b. ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.*

In afwijking van de normen uit de Wgv kan een gemeente een geurverordening opstellen, zodat er een meer op de gemeente toegesneden toetsingskader voor geur ontstaat.

De gemeente Sint Anthonis heeft een geurverordening opgesteld, te weten de Verordening geurhinder en veehouderij 2007. In deze geurverordening maakt de gemeente ook voor melkvee een onderscheid in de afstanden die aangehouden dienen te worden. Het onderscheid is gebaseerd op de begrenzing uit de reconstructie in een verwevingsgebied, extensiveringsgebied en landbouwontwikkelingsgebied. In extensiveringsgebieden zijn de aan te houden afstanden groter dan in de verwevings- en landbouwontwikkelingsgebieden. Onderhavige locatie is gelegen in een verwevingsgebied (zie Figuur 11).

Figuur 11 Uitsnede reconstructieplankaart

Het toetsingskader voor melkveehouderijen gelegen in een verwevingsgebied is weergegeven in Tabel 6. Hieruit blijkt dat bij een bedrijf met een omvang tot 600 koeien een afstand aangehouden dient te worden van 100 meter. Het onderhavige bedrijf krijgt na uitbreiding een omvang van 489 koeien. Dientengevolge dient volgens de geurverordening aan een afstand 100 meter getoetst te worden voor woningen buiten de bebouwde kom en 150 meter voor woningen binnen de bebouwde kom.

Tabel 6 Aan te houden afstanden tot geurgevoelige objecten (ggo) melkveehouderijen

Aantal melkkoeien (inclusief bijbehorend jongvee)	201 t/m 400	401 t/m 500	501 t/m 600	601 t/m 700	Elke 100 melkkoeien meer
Minimaal vereiste afstand (m) tot ggo buiten de bebouwde kom	50	75	100	125	+ 25
Minimaal vereiste afstand tot ggo in de bebouwde kom (m)	100	125	150	175	+ 25

Aangezien het een ruimtelijke ontwikkeling betreft, dient in onderhavig geval bekeken te worden in hoeverre er geen geurgevoelige objecten liggen binnen deze straal. Voor de in de omgeving aanwezige geurgevoelige objecten is de afstand tot de veehouderij zoals opgenomen in Tabel 7.

Tabel 7 Afstanden tot geurgevoelige objecten vanaf rand van het bouwvlak

Adres	Omschrijving object	Minimale afstand (m)	Gemeten afstand (m)
Vlagberg 32	Burgerwoning buitengebied	100	150
Vlagberg 29	Woning bij veehouderijbedrijf	100	160
Vlagberg 30	Woning bij veehouderijbedrijf	100	120

De ontwikkeling van dit bedrijf staat een goed woon- en leefklimaat in de omgeving dan ook niet in de weg.

Concluderend kan gesteld worden dat de vergroting van het bouwvlak niet leidt tot een overbelaste situatie op geurgevoelige objecten in de omgeving. Er is sprake van een goed woon- en leefklimaat.

4.1.6 Geluid

Door G&O consult is een akoestisch onderzoek uitgevoerd voor de locatie (rapportnummer 0117ao0111, bijgevoegd als bijlage 4). De conclusie van dit onderzoek is als volgt:

In opdracht van Maatschap Van Erp heeft G&O Consult een akoestisch onderzoek uitgevoerd naar haar rundveebedrijf gelegen aan de Vlagberg 31 te Sint Anthonis.

Aanleiding tot het instellen van het onderzoek is de beoogde uitbreiding van het bouwblok en de in dit verband opgestelde ruimtelijke onderbouwing.

Met het onderzoek is een bedrijfssituatie berekend, zoals deze bij de inrichtinghouders is geïnventariseerd.

Het langetijdgemiddeld beoordelingsniveau van 40 dB(A) etmaalwaarde wordt in de representatieve bedrijfssituatie niet overschreden. Voor wat betreft het maximaal geluidsniveau, hier wordt op alle rekenpunten voldaan aan de grenswaarde van 70 dB(A) etmaalwaarde.

Op 50 meter vanaf de inrichtingsgrens vinden wel overschrijdingen plaats. Aangezien dit geen geluidsgevoelige objecten zijn, worden de overschrijdingen niet bezwaarlijk geacht.

Indien er gras of maïs wordt ingekuuld, of indien er extra mest wordt afgevoerd, dan vinden er geen overschrijdingen plaats met het langetijdgemiddeld geluidsniveau op de omliggende geluidgevoelige objecten.

De indirecte hinder voldoet aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A).

Conclusies en aanbevelingen

De aangevraagde situatie wordt op het aspect akoestiek vergunbaar geacht. Er treden op de omliggende geluidgevoelige objecten geen onevenredige geluidsniveaus op, en heerst er voor het aspect geluid een acceptabel woon- en leefklimaat.

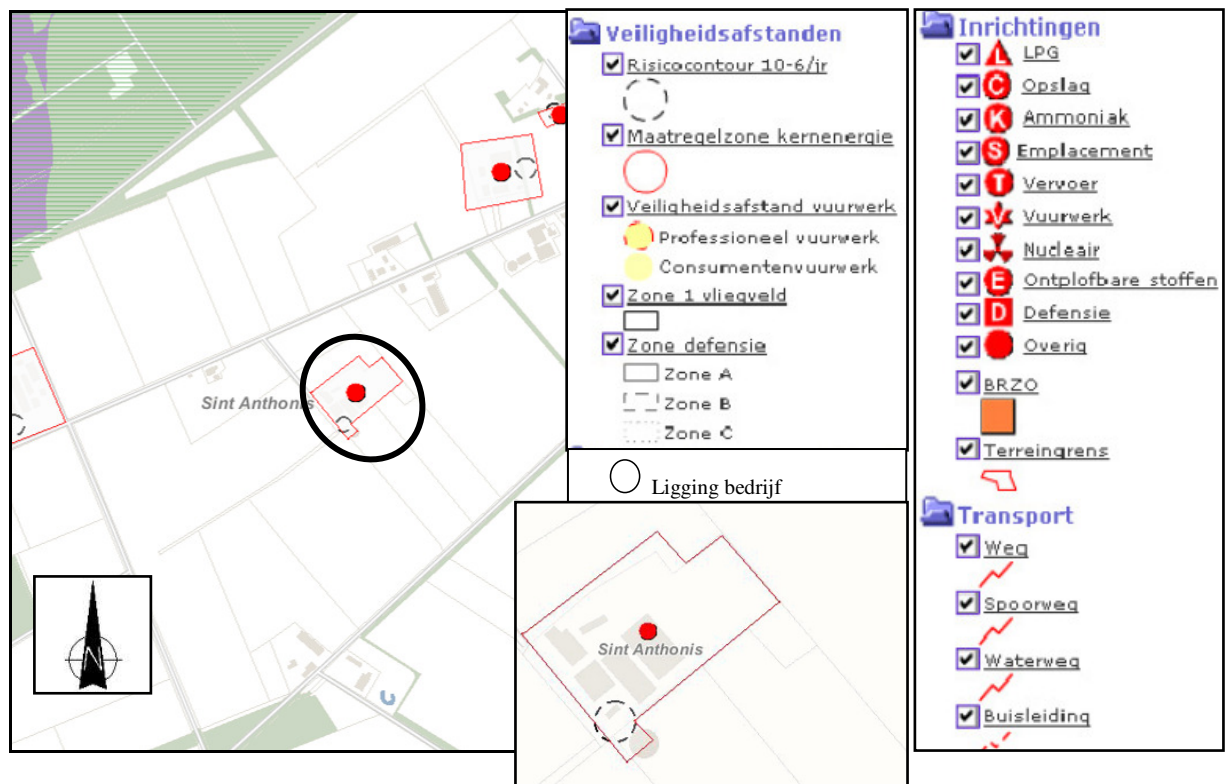
Op het gebied van geluid zijn er geen belemmeringen die de uitvoering van dit plan in de weg staan.

4.1.7 Externe veiligheid

Om te bepalen of er voor de ontwikkeling beperkingen voorkomen, kijkend naar het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), is de risicokaart van Nederland geraadpleegd (zie Figuur 12), waarop deze aspecten in kaart zijn gebracht. Deze kaart laat zien dat er in de omgeving van het plangebied geen inrichtingen gelegen zijn waarvan de risicocontour over het plangebied heen valt. Dit betekent dat er geen beperkingen zijn om het bedrijf op de locatie uit te breiden ten aanzien van het plaatsgebonden risico.

Met het per 1 januari in werking getreden Besluit externe veiligheid buisleidingen dient er een verantwoording plaats te vinden ten aanzien het groepsrisico, indien dit relevant is. In de omgeving van het plangebied bevinden zich geen leidingen, waardoor dit aspect verder niet langer relevant is.

Op het terrein zelf is een propaantank met een inhoud van 3.000 liter aanwezig, die een risicocontour (plaatsgebonden risico van $P10^{-6}$) heeft die buiten de inrichtingsgrens komt. Echter, binnen deze risicocontour bevinden zich geen kwetsbare dan wel beperkt kwetsbare objecten. Met de uitvoering van onderhavig plan wordt de propaantank niet verplaatst.

Figuur 12 Uitsnede externe risicokaart met detailkaart

Op basis van het hiervoor genoemde kan geconcludeerd worden dat er voor het aspect externe veiligheid geen belemmeringen zijn voor onderhavig plan.

4.1.8 Ammoniak

Op basis van Europese richtlijnen is de Nederlandse overheid verplicht om beschermde habitats, soorten en leefgebieden in stand te houden of te herstellen. In Nederland zijn flora en fauna beschermd via gebiedsbescherming en via soortenbescherming. De eerste is verankerd in de Natuurbeschermingswet. De soortenbescherming is geregeld via de Flora- en faunawet. Tevens kan een gebied Europees beschermd zijn. Deze beschermde gebieden maken deel uit van een groot Europees netwerk van beschermde natuurgebieden, Natura 2000. Voor deze beschermde gebieden, veelal reeds onderdeel uitmakend van de ecologische hoofdstructuur, geldt een speciaal beschermingsregime. Bij de uitbreiding of verandering van activiteiten of bij nieuwe activiteiten in of in de nabijheid van deze gebieden moet er getoetst worden of er significante gevolgen zijn voor deze gebieden.

Gevolg van de nieuwe Natuurbeschermingswet is dat een besluit tot het vaststellen van een gemeentelijk plan dat de kwaliteit van natuurlijke habitats en van soorten kan verslechteren of een verstorend effect kan hebben op een Natura2000-gebied, de goedkeuring behoeft van gedeputeerde staten (artikel 19 lid f). Dit betreft het zogenoemde preventief bestuurlijk toezicht. Voor enkele activiteiten van Rijksbelang is de minister van LNV vergunningverlener.

Dit betekent voor ruimtelijke ontwikkelingen in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden dat de significante effecten niet in de eerste plaats in het ruimtelijk plan dienen te worden afgewogen, maar in het kader van de natuurbeschermingswetvergunning.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is 'Oefelter Meent' op een afstand van 11,9

kilometer. Verder ligt in de omgeving 'De Bult', die onderdeel uitmaakt van de 'Deurnese Peel en Mariapeel', en wel op een afstand van 12,1 kilometer. Dit gebied is tevens aangemerkt als Beschermd Natuurmonument en Wetland. Daarnaast is op een afstand van ongeveer 12,2 kilometer het Natura 2000-gebied de 'Boschhuizerbergen' gelegen.

Bij onderhavig project is sprake van een stijging van de emissie van ammoniak ten opzichte van de peildatum. Dit maakt dat het noodzakelijk is om een natuurbeschermingswetvergunning aan te vragen. De melding conform de Verordening Stikstof en Natura 2000 is inmiddels ingediend bij de provincie Noord-Brabant. In eerste aanleg is een melding gedaan in het kader van de Natuurbeschermingswet. Uit een rechterlijke uitspraak is gebleken dat hiermee niet volstaan kan worden. Alsnog moet een vergunning aangevraagd worden. De vergunningaanvraag in het kader van de Natuurbeschermingswet is ingediend bij de provincie Noord-Brabant.

Tevens dient in dit kader vermeld te worden dat het bedrijf niet gelegen is binnen een afstand van 250 meter van een voor verzuring gevoelig gebied als bedoeld in de Wet ammoniak en veehouderij (Wav). Het dichtstbijzijnde gebied is 'Ullingsche Bergen' op een afstand van 460 meter.

4.1.9 Volksgezondheid

In december 2012 heeft de Gezondheidsraad zijn rapport 'Gezondheidsrisico's rond veehouderijen' gepresenteerd. In dit rapport heeft hij getracht een beoordelingskader te ontwikkelen van risico's van de (intensieve) veehouderij op de gezondheid van omwonenden. Verder heeft hij onderzocht wat de nut en noodzaak zijn van het hanteren van minimumafstanden tussen veehouderijbedrijven en woongebieden. De Gezondheidsraad komt tot de conclusie dat de huidige wetenschappelijke gegevensbasis te smal is voor een kwantitatief beoordelingskader, waarin wordt vastgelegd welke risiconiveaus voor omwonenden maximaal toelaatbaar zijn. Evenmin is te bepalen of, en zo ja tot welke afstand omwonenden verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Een beoordelingskader heeft hij dus niet kunnen geven. Hij verwijst in zijn rapport wel naar het 'Beoordelingskader Gezondheid en Milieu'. Hierbij geeft de Gezondheidsraad zelf aan dat veel kwantitatieve informatie over de omvang van het probleem ontbreekt en bij het bepalen van de ernst van het probleem de vele onzekerheden de boventoon voeren. In het geval van de onderhavige uitbreiding van een melkveehouderij is het dan ook niet mogelijk om een afweging te maken met gebruikmaking van dit kader, door het ontbreken van objectieve normen en/of richtlijnen. Verder hebben de gemeente Sint Anthonis, de provincie Noord-Brabant en de rijksoverheid geen eigen beleid voor te hanteren afstanden of normen waaraan in dit kader getoetst kan worden.

In het onderhavige geval bedraagt de afstand tot de dichtstbijzijnde burgerwoning (Vlagberg 32) 150 meter bedraagt. De overige burgerwoningen in de omgeving liggen op een afstand van meer dan 250 meter. Op het bedrijf worden melkveeunderen gehouden. Door de afstand tot de dichtstbijzijnde burgerwoning zijn er geen gevolgen te verwachten op het gebied van volksgezondheid.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen toetsingskader beschikbaar is (nationaal, provinciaal of gemeentelijk) om in dit concrete geval de gevolgen voor de volksgezondheid objectief in kaart te brengen. Verder is de afstand tot de dichtstbijzijnde burgerwoning dusdanig groot (150 meter) dat er geen effecten verwacht worden op het gebied van volksgezondheid. De aantoonbare bedrijfsbelangen wegen

daardoor zwaarder dan een niet aantoonbaar negatief effect op de volksgezondheid.

Ter voorkoming van de verspreiding van besmettelijke dierziekten en eventuele gevolgen voor de volksgezondheid kunnen bij de omgevingsvergunning milieu nadere voorwaarden worden opgenomen. Dit is lijn met de uitspraak van de Raad van State van 9 februari 2011, nr. 200907470/1/R3. Hierin heeft hij overwogen dat de mogelijke besmetting van dierziekten, zoals Q-koorts, vanwege nabijgelegen agrarische bedrijven een mee te wegen belang is bij de vaststelling van een bestemmingsplan dat voorziet in woningbouw, maar dat de bestrijding van besmettelijke dierziekten primair wordt geregeld in andere wetgeving en daarnaast aan de milieuvergunningvoorschriften kan worden verbonden om de gevolgen voor de volksgezondheid te voorkomen dan wel te beperken.

Ook in de uitspraak van de voorzitter van de Raad van State (201001014/4/R3) is overwogen dat de mogelijke besmetting met dierziekten vanwege nabijgelegen agrarische bedrijven een mee te wegen belang is, maar dat de bestrijding van besmettelijke dierziekten haar regeling primair vindt in andere wetgeving en daarnaast in aan de milieuvergunning verbonden voorschriften.

4.1.10 Landbouw

De vergroting van het bedrijf heeft geen invloed op de in de omgeving gelegen agrarische bedrijven. De aan te houden afstanden tot een andere veehouderij uit Bedrijven en Milieuzonering zijn voor de aspecten geluid, geur, stof en externe veiligheid respectievelijk 30 meter, 100 meter, 30 meter en 0 meter. Zoals reeds is gebleken in paragraaf 4.1.5 is de afstand tot landbouwbedrijven in de omringing meer dan 100 meter. De doorgang van onderhavig plan heeft geen nadelige gevolgen voor deze bedrijven.

4.1.11 Landschappelijke inpassing

Aan de noordwestkant is de beschikbare ruimte tussen de aanwezige voeropslagen en de hier gelegen sloot beperkt. De ruimte is bovendien van betekenis voor het onderhoud van de sloot.

Bomenrij

In ruimtelijk opzicht is het wenselijk dat het dakvlak van de te bouwen stal wordt geleed door een bomenrij. Gezien de beperkte ruimte ter hoogte van de aanwezige voeropslagen wordt voorgesteld om deze bomenrij aan te planten op 1 meter vanaf de rand van de ten noordoosten gelegen sloot. De sloot is eigendom van het waterschap. Uitgangspunt daarbij is dat het waterschap toestemming zal verlenen om de bomen nabij de perceelgrens aan te planten. De ruimte tussen de sloot en de voeropslagen zal worden beheerd als soortenrijk grasland.

Bomenrij en haag

Voorgesteld wordt de uitbreiding van het bedrijf aan de zuidwestkant in te passen middels een op de bestaande rij lindes en de beukenhaag aansluitende combinatie van een haag en een bomenrij.

Inpassingplan

Het beplantingsplan voor de landschappelijke inpassing van het bouwplan omvat op grond van het voorafgaande de realisatie van navolgende elementen:

- H1 een haag bestaande uit beuken;
- B1 een bomenrij bestaande uit lindes;

- B2 een bomenrij bestaande uit eiken.

Soortkeuze

Betreffende de elementen H1 en B1 wordt aangesloten bij de aangetroffen rij lindes en beukenhaag. Ten aanzien van element B2 is gekozen voor een gebiedseigen, duurzame houtsoort, de eik. Zie de plantlijst in de bijlagen voor aantallen, omvang bij aanplant, enzovoort.

Infiltratie

Het van daken en verhardingen vrijkomende hemelwater kan worden opgevangen en infiltreren in een infiltratiesloot aan de zuidkant van het plangebied.

Grasland

De ruimte aan de zuidkant van het plangebied zal worden ingericht als bloemrijk grasland (ongeveer 1500 m²).

Zie Figuur 13 voor de wijze waarop de landschappelijke kwaliteitsverbetering gerealiseerd zal worden.

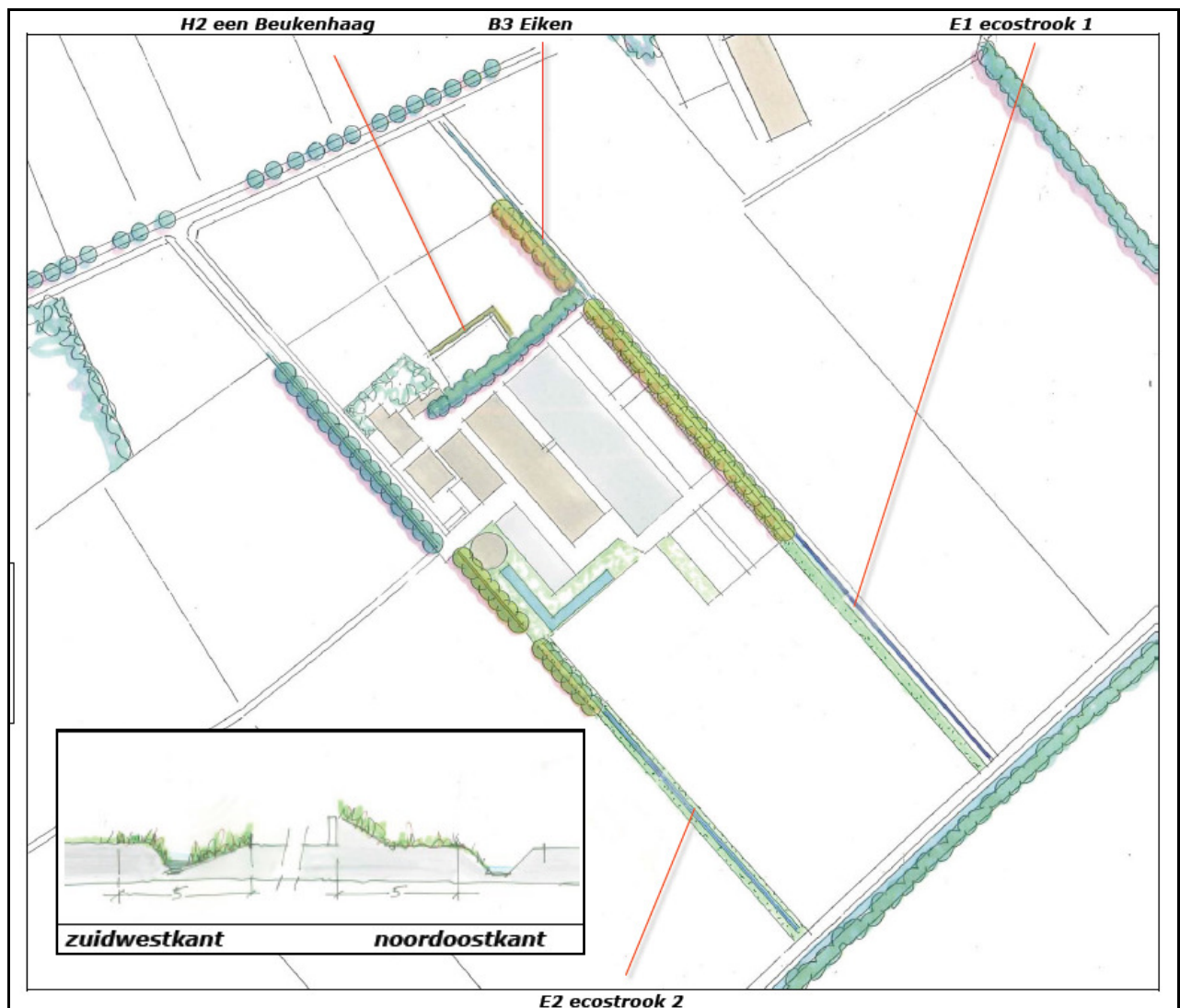

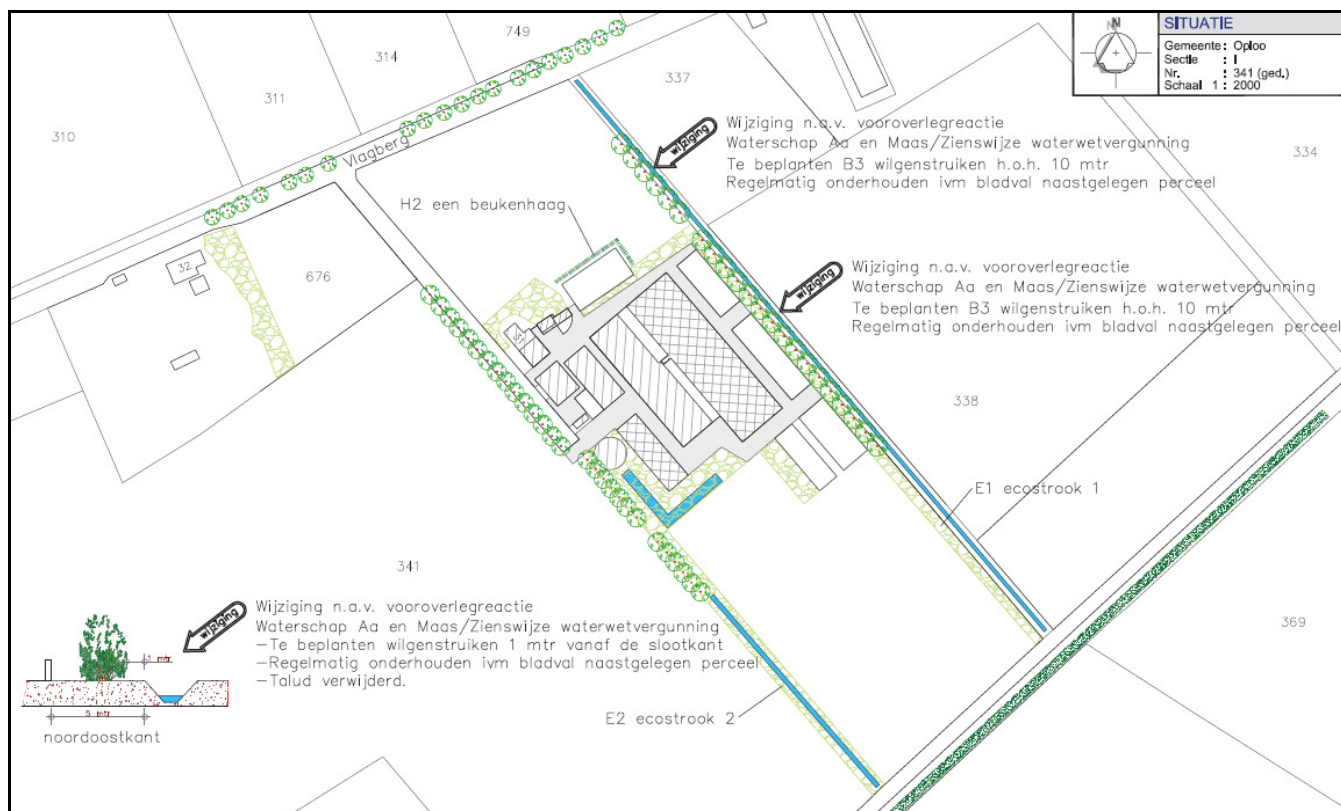
Figuur 13 Landschappelijke inpassing

Op grond van de kwaliteit van de omgeving en de beschreven kenmerken van de uitgangssituatie wordt voorgesteld:

- 1) de huisweides aan de straatkant als huisweide voor droogstaande of zogende koeien te benutten;
- 2) de in het oog springende omheining van de rijbak (longeerbak) te omzomen met een in het landschap passende haag;
- 3) de ten behoeve van de inpassing voorgestelde bomenrijen door te trekken tot aan de sloot ten noordwesten van het bedrijf;
- 4) de geplande infiltratiesloot door te trekken tot aan het opgaande groen nabij de Ledeackersebeek, de sloot aan een zijde te voorzien van een flauw glooiende oever en een strook gras naast de sloot te beheren als soortenrijk grasland;
- 5) de strook langs de voeropslagen via een strook soortenrijk grasland te verbinden met het opgaande groen langs de Ledeackersebeek.

Zie Figuur 14 voor de uitvoering van deze tegenprestaties, het eerste figuur betreft de oorspronkelijke tegenprestatie. Het tweede figuur betreft de situatie nav de reactie van het waterschap. Hierbij is het talud langs de sleufsilowanden komen te vervallen en zijn de bomen op een afstand van 10 meter uit elkaar geplaatst. Dit om onderhoud aan de sloot op een juiste manier mogelijk te maken.

Figuur 14 Tegenprestatie

4.2 Extra prestatie

Gezien de ligging en de omvang van het bedrijf is conform artikel 2.2 van de Verordening ruimte een extra prestatie noodzakelijk. Een vergroting van het van bouwvlak boven 1 hectare wordt aangemerkt als een categorie 3 ontwikkeling. Ter plaatse bieden zich geen mogelijkheden meer aan die in overeenstemming zijn te brengen met de bedrijfsvoering.

De gemeente Sint Anthonis heeft een beleidsregel opgesteld waarin aangegeven wordt op welke wijze en in welke omvang de tegenprestatie geleverd kan en moet worden.

De systematiek is gebaseerd op het leveren van een tegenprestatie van 20% van de waardevermeerdering die optreedt als gevolg van het initiatief. In de onderhavige situatie wordt agrarische productiegrond omgezet naar een hectare agrarisch bouwblok. De waarde van agrarische productiegrond wordt door de gemeente gezet op € 5,50 per vierkante meter. Voor een vierkante meter agrarisch bouwblok rekent de gemeente een grondprijs van € 20. De berekening voor de kwaliteitsbijdrage is hiermee als volgt:

○ Huidige waarde:	10.120 x € 20,00 =	€ 202.400,-
	<u>5.800 x € 5,50 =</u>	<u>€ 31.900,-</u>
	15.920	€ 234.300,-
○ Toekomstige situatie:	15.000 x € 20,00 =	€ 300.000,-
	<u>920 x € 5,50 =</u>	<u>€ 5.060,-</u>
	15.920	€ 305.060,-

○ Kwaliteitsbijdrage	€ 305.060 -/- € 234.300 =	<u>€ 70.760,- * 20%</u>
€ 14.152,- |
|----------------------|---------------------------|--|

De kosten voor het aanbrengen van de hiervoor weergegeven landschappelijke inpassing van het initiatief bedraagt € 7.893,92 (aanschaf struiken en bomen, en aanplanten, zie bijlage 6). Deze kosten mogen worden ingebracht bij de berekening voor de investering in de landschappelijke kwaliteitsverbetering.

Berekening kosten extra tegenprestatie

Er zal extra beplanting worden aangebracht, buiten het bouwvlak. Dit geeft een extra investering, inclusief het onderhoud voor 10 jaar, in de landschappelijke kwaliteitsverbetering van € 7.294,97 (zie voor de volledige berekening bijlage 6).

De totale investering in kwaliteitsverbetering komt hiermee op € 15.188,89 (7.893,92+7.294,97). Hiermee wordt 3088 voldaan aan de benodigde investering in kwaliteitsverbetering.

De conclusie luidt dan ook dat een extra prestatie al ruimschoots geleverd wordt door de landschappelijke inpassing en de extra tegenprestatie.

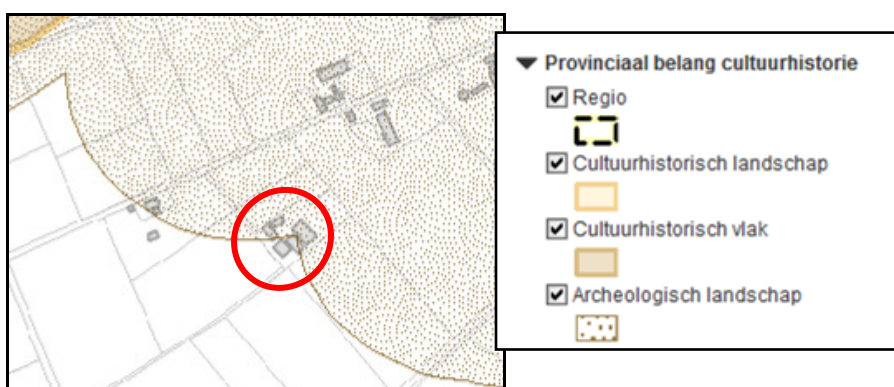
4.3 Fysieke aspecten

4.3.1 Cultuurhistorie

Uit de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant blijkt dat het plangebied is gelegen in het archeologisch landschap 'Peelhorst Oost' (zie Figuur 15).

Het gebied omvat de noordoostelijke rand van de plateauachtige Peelhorst. Over grote oppervlakken is de Peelhorst bedekt met een dunne dekzanddeken, plaatselijk zijn dekzandruggen en stuifduinen aanwezig. Vanuit de Peelhorst lopen in noord-oostelijke richting enkele beek- en droogdalen. Op de rand van de Peelhorst komen kleinere en grotere arealen aan oude bouwlanden voor. Het plangebied bevindt zich op de rand van dit gebied.

Verder zijn er geen cultuurhistorische elementen aanwezig die aangetast kunnen worden door onderhavig plan of die voor een belemmering zorgen voor onderhavig plan.

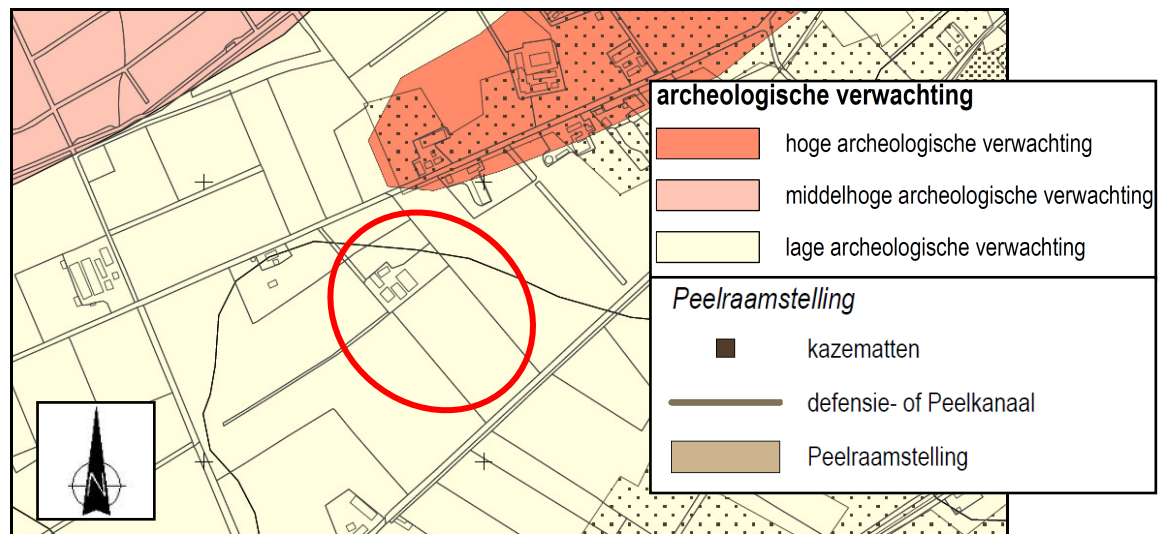

Figuur 15 Uitsnede Cultuurhistorische Waardenkaart Noord-Brabant

4.3.2 Archeologie

Binnen de gemeente Sint Anthonis wordt gewerkt met een eigen archeologisch beleid. Bij dit beleid hoort een beleidskaart. Op deze kaart zijn drie verschillende waarden met betrekking tot archeologie weergegeven. Voor elk van deze archeologische waarden gelden weer eigen voorwaarden.

Uit de kaart (zie Figuur 16) blijkt dat het plangebied binnen een gebied met een 'lage archeologische verwachting' ligt. Het bijhorende beleid is nog niet opgesteld, waardoor het op het moment van schrijven nog onduidelijk is op welke wijze een archeologisch onderzoek getoetst dient te worden. De verwachting is echter dat, gezien de ligging in een gebied met een lage verwachtingswaarde, verder archeologisch onderzoek niet noodzakelijk is.

Figuur 16 Uitsnede archeologiebeleidskaart Sint Anthonis

4.3.3 Flora en fauna

Door Exlan Consultants is voor onderhavige locatie een Quick Scan Flora en Fauna opgesteld (projectnummer: . EZ.11.0674, zie bijlage 4). De conclusie van deze Quick Scan is als volgt:

Conclusie en aanbevelingen

Het natuuronderzoek is gebaseerd op inventarisatiegegevens van derden, literatuuronderzoek en een verkennend terreinbezoek aan het plangebied, gelegen in Sint Anthonis (gemeente Sint Anthonis). Het beeld dat uit het onderzoek naar voren is gekomen vormt voldoende basis om gefundeerd uitspraken te doen over de gevolgen van de voorgenomen verplaatsing van de houtwal voor beschermde soorten en gebieden.

Conclusie

Voor de bepaling van de effecten en voor de beantwoording van de vraag of men in strijd komt met de Flora- en faunawet, wordt de relatie gelegd tussen het initiatief met deze wet door waar mogelijk antwoord te geven op de volgende vragen:

- 1. Heeft de voorgenomen activiteit directe gevolgen op de voortplantingslocatie of standplaats?*

2. Heeft de voorgenomen activiteit indirecte gevolgen op de voortplantingslocatie of standplaats? En welk deel van het leefgebied wordt aangetast?
3. Heeft de ingreep een invloed op individueel, lokaal, regionaal of Nederlands niveau?
4. Blijven er voldoende alternatieve leefgebieden in het plangebied of in de omgeving over waar de soort naar toe kan uitwijken?

Uit de effectenbeschrijving blijkt dat er geen directe of indirecte gevolgen zijn van de voorgenomen activiteit op de voortplanting en instandhouding van beschermde dieren en plantsoorten. Lokaal zullen niet specifiek beschermde diersoorten (ratten, konijnen, duiven) uit het plangebied trekken op zoek naar een vervangende biotoop. De omgeving kenmerkt zich door het landelijke karakter. De te verliezen biotoop bestaat uit uitsluitend grasland. Voor eventuele aanwezige soorten is in de omgeving voldoende vervangende biotoop aanwezig. Het voornemen zal naar verwachting geen effect hebben op beschermde planten. Binnen het plangebied komen geen beschermde plantensoorten voor.

Voor aanvang van de werkzaamheden binnen het plangebied Vlagberg 31 te Sint Anthonis, dient geen ontheffing ex art. 75 van de Flora- en faunawet aangevraagd te worden voor strikt beschermde soorten. De werkzaamheden kunnen leiden tot een beschadiging of vernietiging van mogelijke verblijfplaatsen en/of verstoring van houtduiven en konijnen. De werkzaamheden brengen het voortbestaan van deze en algemene soorten echter niet in gevaar. Een ontheffing of eventuele compensatie is hier niet van toepassing.

Uit dit onderzoek blijkt dat de werkzaamheden binnen het plangebied geen significant negatief effect hebben op de natuurwaarden in de directe omgeving van het plangebied. Omdat er verwacht wordt dat geen strikt beschermde vleermuizen in het plangebied verblijven, zal de ingreep geen negatief effect hebben op deze soorten en hun omgeving. Voor het merendeel van de aanwezige of te verwachten beschermde soorten zijn de effecten gering.

Vrijstellingen en ontheffingen

Uitvoering van de werkzaamheden zal niet leiden tot overtreding van de verbodsbepalingen waarvoor vrijstelling geldt of ontheffing zal moeten worden verkregen. Voor 'categorie 1-soorten' geldt een algemene vrijstelling indien de werkzaamheden zijn te karakteriseren als ruimtelijke ingreep of bestendig gebruik en beheer. Ook voor de 'categorie 2-soorten' geldt een vrijstelling onder deze voorwaarden in combinatie met gedragscode. Er zijn geen categorie 2 en 3 soorten aangetroffen of te verwachten. Derhalve worden geen verbodsbepalingen overtreden. De zorgplicht blijft altijd geldig.

Aanbevelingen

Met de voorgenomen activiteit kan er sprake zijn van lokale en tijdelijke effecten, met name in de aanlegfase. Om de risico's op verstoring van beschermde soorten in het plangebied te minimaliseren, wordt aanbevolen om voorafgaand aan de werkzaamheden het terrein te controleren op de aanwezigheid van beschermde soorten. De meeste in het plangebied voorkomende algemene soorten zullen wegtrekken naar geschikt terrein in de omgeving. Door ingrijpende versturende werkzaamheden (slopen) buiten het broedseizoen uit te voeren wordt mogelijke verstoring voorkomen.

Voor soorten die zijn vrijgesteld van de ontheffingsplicht en voor alle overige beschermde soorten, geldt een algemene zorgplicht volgens de Flora- en faunawet. Hierbij moeten passende maatregelen worden genomen om schade aan beschermde soorten te voorkomen of te beperken. Het plaatsvinden van werkzaamheden bui-

ten het broed- /voortplantingseizoen valt hier onder. Volgens de wetgeving geldt dat de werkzaamheden buiten het broedseizoen moeten worden uitgevoerd.

Op het gebied van flora en fauna zijn er geen beperkingen voor de doorgang van onderhavig plan.

4.3.4 Leidingen

Aan de hand van de verbeelding van het vigerende bestemmingsplan is bepaald dat in het plangebied geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig zijn, die een belemmering zouden kunnen vormen voor onderhavige ontwikkeling.

4.3.5 Verkeer en parkeren

Voor onderhavig plan zullen geen nieuwe infrastructurele elementen worden aangelegd. De ontsluiting van het plangebied zal plaatsvinden via de Vlagberg. De parkeergelegenheid is vanaf deze weg te bereiken. De verkeersaantrekkende werking van de te realiseren functie is niet dermate groot dat de Vlagberg dit verkeer niet zou kunnen afwikkelen.

Het erf van het bedrijf heeft een voldoende omvang om te voorzien in de parkeerbehoefte.

4.3.6 Waterhuishouding

De gemeente Sint Anthonis en haar waterpartners (waterschap Aa en Maas, provincie Noord-Brabant en waterleidingmaatschappij Brabant Water) hebben (gelijktijdig met de gemeenten Cuijk, Grave, Mill & Sint Hubert en Boxmeer) een integraal waterplan opgesteld. De aanleiding hiervoor was de omslag in het denken en beleid rond water gedurende de afgelopen jaren: "In plaats van voort te borduren op het vertrouwde denken in waterbeheersing door technische ingrepen, is de nadruk komen te liggen op het aansluiten op de natuurlijke potenties van het landschap en het watersysteem (duurzaamheidprincipe)."

Het waterplan heeft daarom de status van kaderstellend beleidsplan. Het plan is hierdoor een 'parapluplan' voor andere gemeentelijke plannen waarin water een rol speelt. Het plan kent echter geen directe planologische doorwerking. De waterdoelen en streefbeelden dienen wel door te werken in ruimtelijke afwegingen.

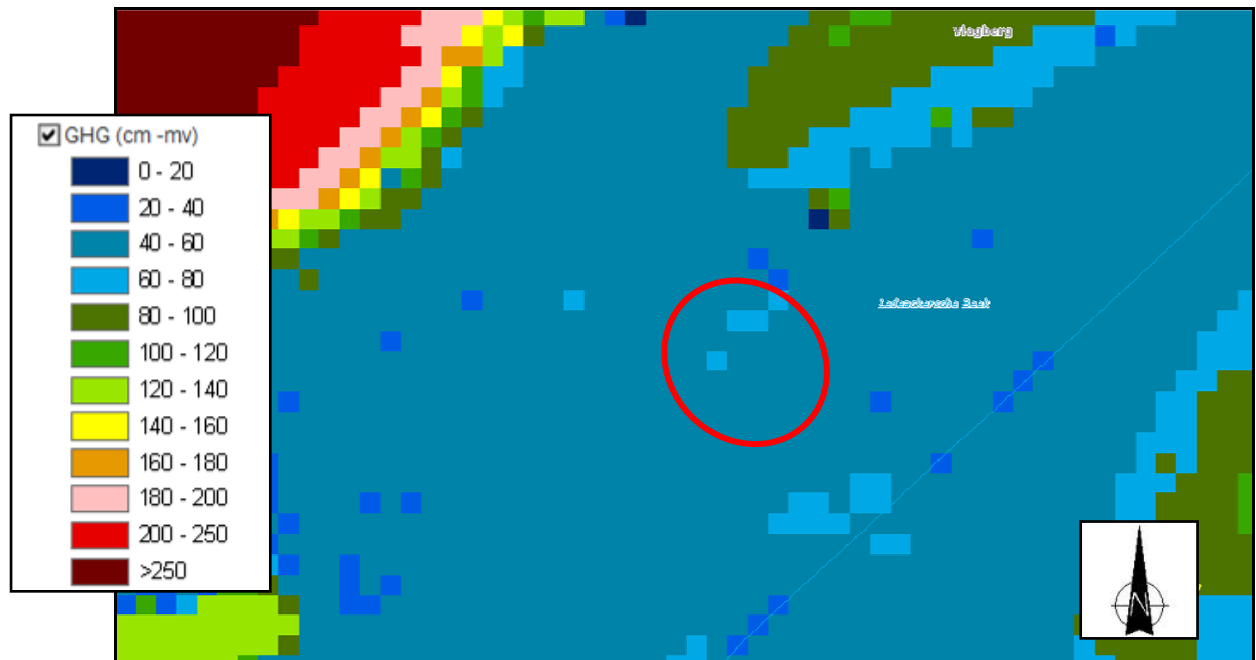
De locatie is gelegen in het streefbeeld landelijk. Het streefbeeld voor dit gebied is als volgt geformuleerd:

"Peilbeheer en inrichting van het watersysteem is afgestemd op agrarisch gebruik met een aanvaardbare wateroverlast. De waterhuishoudkundige functie is agrarisch peilbeheer (GGORlandbouw). Het water is aantrekkelijk, helder en schoon. Langs een aantal waterlopen zijn extensieve vormen van recreatie mogelijk.

Daarnaast is de (landelijke) waterberging opgave gerealiseerd en voldoen de grond- en oppervlaktewaterkwaliteit aan de normen en doelstellingen uit de Europese Kaderrichtlijn Water."

Met de ontwikkeling wordt aansluiting gezocht bij het waterplan van de regio. Daarnaast zal rekening gehouden worden met het beleid van het waterschap Aa en Maas. Bij nieuwe plannen dient onderzocht te worden hoe omgegaan wordt met het schone regenwater. Hierbij worden de afwegingsstappen 'hergebruik - infiltratie - buffering - afvoer' (afgeleid van de trits 'vasthouden - bergen - afvoeren') doorlopen. Hergebruik van regenwater wordt vooral overwogen bij grootschalige voorzieningen

als scholen en kantoorgebouwen. Voor particuliere woningen wordt dit, ook gezien de landelijke ervaringen met grijswatersystemen, niet gestimuleerd. Binnen grondwaterbeschermingsgebieden kunnen door de grondwaterbeheerder aanvullende kwalitatieve eisen gesteld worden in de Provinciale Milieu Verordening. Het plangebied is niet gelegen binnen een grondwaterbeschermingsgebied.

Figuur 17 Grondwaterstanden

Op het perceel zullen geen uitlogende materialen worden opgeslagen of gebruikt tijdens de bouw. Het schrobwater uit de stallen wordt afgevoerd naar de mestputten. Deze hebben een voldoende capaciteit om dit op te vangen. Dit maakt dat er geen vervuiling van het grondwater plaats zal vinden, immers alleen het schone hemelwater zal worden geïnfiltreerd.

De gemiddeld hoogste grondwaterstand op de locatie bedraagt tussen de 40 en 60 centimeter beneden het maaiveld (zie Figuur 17). Het maaiveld ter plaatse bedraagt ongeveer 23,60 meter boven NAP. De huidige verharding heeft een oppervlakte van circa 8.180 m². Er komt ongeveer 4.800 m² aan bebouwing bij na uitvoering van het plan. Voor de berekening van de benodigde waterbergingsvoorziening middels de Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen-tool (HNO-tool) van het waterschap Aa en Maas wordt verwezen naar bijlage 5. Deze wordt gerealiseerd in de vorm van een infiltratiesloot, aan de zuidwestzijde van het perceel. De oppervlakte van deze voorziening is 350 m² en inhoud is 242 m³. De diepte van de voorziening bedraagt 0,6 meter.

5 TOETS DUURZAME LOCATIE

Om uit te mogen breiden en om te schakelen naar een intensieve veehouderij dient, in het kader van de Verordening ruimte 2012 aangetoond te worden dat de uitbreidingslocatie aan te merken is als een duurzame locatie. Een duurzame locatie wordt als volgt omschreven:

Een bestaand agrarisch bouwblok met een zodanige ligging dat het zowel vanuit milieuoogpunt (ammoniak, stank en dergelijke) als vanuit ruimtelijk oogpunt (natuur, landschap et cetera) verantwoord is om het te laten groeien.

Op basis van provinciaal en rijksbeleid is aangegeven met welke aspecten bij de beoordeling van duurzame locaties rekening dient te worden gehouden en op welke wijze dit dient te gebeuren. In dit hoofdstuk wordt op basis hiervan een integrale omgevingstoets voor duurzame locaties geformuleerd en uitgewerkt. In deze omgevingstoets worden alle overige randvoorwaarden afgewogen waarmee ten aanzien van diverse milieu- en ruimteaspecten van of vanuit het agrarisch bouwblok rekening dient te worden gehouden. De randvoorwaarden worden per thema genoemd en beoordeeld.

Uit de toelichting bij een bestemmingsplan blijkt ten aanzien van een duurzame locatie als bedoeld in het eerste lid, onder b en d, dat:

- a. aantoonbare ruimtelijk-economische belangen voor de lange termijn aanwezig zijn die noodzaken tot hervestiging, omschakeling of uitbreiding ter plaatse;
- b. zuinig ruimtegebruik wordt toegepast door aan te sluiten bij bestaande bebouwing of, al dan niet door herschikking, optimaal gebruik te maken van de beschikbare ruimte.

De locatie is ook gelegen in het gebied benoemd als 'Groenblauwe mantel' (zie Figuur 8). Het bedrijf betreft echter een intensieve veehouderij en de uitbreidingsmogelijkheden van het bedrijf worden bepaald in artikel 9.3 Verordening ruimte. Hierin is geen koppeling opgenomen naar de Groenblauwe mantel. Wel moet beoordeeld worden of de locatie aan te merken is als een duurzame locatie en in dat kader komt de ligging in de Groenblauwe mantel wel terug (zie hoofdstuk 5).

De uitbreiding van het bedrijf is noodzakelijk voor de bedrijfsvoering. Dit blijkt ook uit het advies van de adviescommissie agrarische bouwaanvragen. In hoofdstuk 4 wordt nader ingegaan op het effect van de ontwikkeling op ecologische en landschappelijke waarden. In hoofdstuk 5 wordt aangetoond dat de locatie aan te merken is als een duurzame locatie. Tot slot kan gemeld worden dat alle voorzieningen binnen een bouwvlak geconcentreerd zijn.

5.1 Geurgevoelige objecten

5.1.1 Kernrandzones

In kernrandzones zijn duurzame locaties niet mogelijk. De provinciale structuurvisie definieert een kernrandzone als volgt: een overgangszone tussen de bebouwde kom en het buitengebied met daarin relatief veel bebouwing op korte afstand van elkaar en met een ondergeschikte en/of afnemende agrarische functie. In de reconstructie- en gebiedsplannen is aangegeven waar rond de bebouwde kommen vanuit geurhinder extensiveringsgebieden zijn gelegen, alwaar geen duurzame locaties

mogelijk zijn. Onderhavig project is niet gelegen in een kernrandzone.

5.1.2 Wet- en regelgeving

De wet- en regelgeving is voor het aspect geur reeds behandeld in paragraaf 4.1.5. Hier wordt u naar verwezen. Uit deze paragraaf blijkt dat er geen geurtechnisch overbelaste situatie is na uitbreiding van het bedrijf.

5.2 Voor verzuring gevoelige gebieden

Niet alleen ten aanzien van geuremissie, maar ook met betrekking tot ammoniak-emissie zijn er randvoorwaarden gesteld waaraan duurzame locaties dienen te voldoen. Ontwikkelingen moeten passen binnen alle voor ammoniak relevante wet- en regelgeving, zoals de Wet ammoniak en veehouderij (Wav), de Milieu Effect Rapportage (MER), de *Integrated Pollution Prevention and Control*-richtlijn (IPPC), de Natuurbeschermingswet-gebieden, de Habitatrichtlijn-gebieden en de Vogelrichtlijn-gebieden. In deze paragraaf komen deze randvoorwaarden één voor één aan bod.

5.2.1 Wet ammoniak en veehouderij (Wav)

De zeer voor verzuring gevoelige gebieden worden bepaald door de Wet ammoniak en veehouderij. Gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant hebben deze gebieden vastgesteld bij besluit van 3 oktober 2008. Zeer kwetsbare gebieden zijn de voor verzuring gevoelige bos- en natuurgebieden, waarvoor gedeputeerde staten een zogenoemd natuurdoeltype hebben vastgesteld met een kritische depositiewaarde kleiner dan 1400 mol stikstof per hectare per jaar. In een zone van 250 meter rondom deze zeer kwetsbare gebieden zijn duurzame locaties niet mogelijk. In de reconstructieplannen zijn deze gronden aangewezen als extensiveringsgebied. Binnen 250 meter van de kwetsbare bos- en natuurgebieden hebben intensieve veehouderijbedrijven ontwikkelingsmogelijkheden binnen hun bedrijfsemissieplafond, dat voortkomt uit de Wet ammoniak en veehouderij.

Dit onderwerp is behandeld in paragraaf 4.1.8.

5.2.2 Natuurbeschermingswet-gebieden

Er dient te worden getoetst of door omschakeling of uitbreiding van een intensieve veehouderij significante gevolgen optreden voor de te beschermen Natuurbeschermingswet-gebieden. Depositie van ammoniak op Natuurbeschermingswet-gebieden is hierbij het belangrijkste onderwerp. Dit betekent dat een aanvullende toetsing, naast de toetsing in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij, noodzakelijk kan zijn. Indien omschakeling of uitbreiding significante gevolgen voor het gebied heeft en deze gevolgen niet door middel van passende maatregelen zijn weg te nemen, moet de milieuvergunning worden geweigerd en zijn duurzame locaties dus niet mogelijk.

Gebieden die vallen onder de Natuurbeschermingswet zijn de Natura 2000-gebieden en de Natuurmonumenten (2001). Nederland kent 162 Natura 2000-gebieden. Dit Natura 2000-netwerk bestaat uit gebieden die zijn aangewezen onder de Vogelrichtlijn en aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Beide Europese richtlijnen zijn belangrijke instrumenten om de Europese biodiversiteit te waarborgen. Alle Vogel- of Habitatrichtlijngebieden zijn geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. De overkoepelende naam voor (combinaties van) deze gebieden is 'Natura 2000-gebied'.

Dit onderwerp is behandeld in paragraaf 4.1.8.

5.2.3 MER- en IPPC-richtlijnen

Bij grote uitbreidingen of oprichtingen (in geval van omschakeling) dient rekening te worden gehouden met een omgevingstoets vanuit de IPPC-richtlijn. Gemeenten moeten zeker stellen dat de vergunningaanvraag aan de IPPC-richtlijn en de MER-richtlijn voldoet. Als uit de omgevingstoets blijkt dat omschakeling of uitbreiding tot ontoelaatbare nadelige gevolgen voor het milieu leidt en deze gevolgen niet door middel van passende maatregelen zijn weg te nemen, moet de milieuvergunning worden geweigerd en zijn duurzame locaties dus niet mogelijk. Deze omgevings-toets heeft onder meer betrekking op de aspecten verzuring (ammoniak) en geur-hinder.

In onderdeel D van het Besluit Milieu Effect Rapportage 1994, gewijzigd in 1999, 2006, 2010 en 2011, categorie 14, is bepaald dat voor oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor het houden van 200 stuks melk-, kalf- of zoogkoeien ouder dan 2 jaar of meer, 340 stuks vrouwelijk jongvee tot 2 jaar of meer, 340 stuks melk-, kalf- en zoogkoeien ouder dan 2 jaar en vrouwelijk jongvee tot 2 jaar of meer, een procedure als bedoeld in de artikelen 7.16 tot en met 7.20 van de Wet milieubeheer van toepassing is.

Op de onderhavige locatie vindt een uitbreiding van 289 stuks melkvee plaats. Op grond daarvan is een MER-aanmeldingsnotitie opgesteld. De meldingsnotitie komt tot de conclusie dat er geen aanleiding is om een MER op te stellen. De MER-aanmeldingsnotitie is als separate bijlage bij het plan gevoegd.

De IPPC-richtlijn is niet van toepassing op melkveebedrijven.

5.3 Ecologische verbindingzones

Met betrekking tot Ecologische verbindingzones (EVZ) geldt als randvoorwaarde voor duurzame locaties dat de breedte en inrichting van de Ecologische verbindingzone gehandhaafd dient te worden. Concreet betekent dit dat duurzame locaties mogelijk zijn, mits de uitbreiding van het bouwblok de breedte en inrichting van een bestaande of toekomstig te realiseren Ecologische verbindingzone niet aantast. Het functioneren van de Ecologische verbinding dient daarbij voorop te staan. Mocht dit niet gegarandeerd kunnen worden, dan dient de uitbreiding van het bouwblok in zo'n geval in principe gepaard te gaan met de inrichting van een aangrenzende Ecologische verbindingzone.

In de omgeving van het onderhavige perceel zijn geen 'Zoekgebieden voor ecologische verbindingzones' gelegen. Met de voorliggende bedrijfsontwikkeling vindt geen doorsnijding of beïnvloeding anderszins ten aanzien van een Ecologische verbindingzone plaats.

5.4 Cultuurhistorisch waardevolle gebieden

In de historisch landschappelijke vlakken met hoge en zeer hoge waarden, zoals weergegeven op de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant, zijn alleen ruimtelijke ingrepen toelaatbaar die gericht zijn op de voortzetting of het herstel van de historische functie en die leiden tot behoud of versterking van de cultuurhistorische (landschaps)waarden. Concreet betekent dit dat duurzame locaties hier in principe niet mogelijk zijn, tenzij wordt aangetoond dat uitbreidingen van bestaande bedrijven de cultuurhistorische waarden (hieronder worden ook historische groenstructuren en de historische bouwkunst verstaan) niet aantasten. Een beeldkwaliteitplan moet in deze situaties duidelijk maken hoe de cultuurhistorische waarden worden behouden en waar mogelijk versterkt. De mogelijkheid om aan de

genoemde randvoorwaarde te voldoen verschilt per type gebied.

Dit onderwerp is behandeld in paragraaf 4.2.1.

5.5 Openheid

Een ander thema bij de toetsing van duurzame locaties is de instandhouding van de openheid in de zee- en rivierkleigebieden. Duurzame locaties zijn hier mogelijk, mits rekening wordt gehouden met een aantal randvoorwaarden. Aangezien de betreffende locatie niet gelegen is in of in de directe nabijheid van een zee- of rivierkleigebied spelen de randvoorwaarden van het thema openheid voor onderhavige locatie geen rol.

5.6 Archeologische waarden

Dit aspect is reeds behandeld in paragraaf 4.2.2. U wordt naar deze paragraaf verwezen.

5.7 Aardkundig waardevolle gebieden

Aardkundig waardevolle gebieden, zoals beekdalen, kreekgebieden, stuifzand en landduinen, dienen behouden te blijven. In aardkundig waardevolle gebieden in de Groenblauwe mantel zijn duurzame locaties in principe niet mogelijk, tenzij wordt aangetoond dat dit geen fysieke aantasting (van reliëf en bodemopbouw) en visuele aantasting (zichtbaarheid en herkenbaarheid van deze gebieden in het landschap) met zich meebrengt, alsmede geen verstoring van landschappelijke samenhangen (bijv. overgangen van hoog naar laag of overgangen tussen en binnen landschapstypen) veroorzaakt. Hierbij zal altijd een goede hoogwaardige inpassing vereist zijn.

Volgens de 'Aardkundige Waardenkaart' van de provincie Noord-Brabant is onderhavige locatie niet gelegen in een aardkundig waardevol gebied. Genoemde randvoorwaarden hebben dan ook geen invloed bij deze toetsing.

5.8 Grondwaterbeschermingsgebieden

Duurzame locaties zijn alleen mogelijk in de 25-jaarszone rond zeer kwetsbare grondwaterwinningen voor zover er geen sprake is van het oprichten van vormen van intensieve veehouderij als omschreven in de Provinciale Milieu Verordening. Omschakeling van bijvoorbeeld een akkerbouwbedrijf naar een intensieve veehouderij wordt als oprichten in de zin van de Provinciale Milieu Verordening beschouwd. De onderhavige locatie is niet gelegen in een 25-jaarszone of in een gebied tussen een 25- en 100-jaarszonegrens. De hiervoor genoemde randvoorwaarden zijn dan ook niet van toepassing bij deze toetsing.

5.9 Regionale waterberging

De geschiktheid van een gebied voor regionale waterberging dient bij nieuwe ontwikkelingen niet verloren te gaan. De regionale waterbergingsgebieden houden geen beperking in voor de in het buitengebied gebruikelijke bebouwing. De aangewezen waterbergingsgebieden worden voorzien van een op de waterberging afgestemd planologisch regime. Duurzame locaties zijn mogelijk, mits de capaciteit van waterberging of waterafvoer of een efficiënte en duurzame inrichting van één waterbergingsgebied hierdoor niet of nauwelijks wordt beperkt. De locatie is niet gelegen in een regionaal waterbergingsgebied, noch is de locatie gelegen in een reservingsgebied waterberging. Op grond van dit aspect is de locatie als duurzaam aan te merken.

5.10 Beleidslijn Grote Rivieren

De Beleidslijn Grote Rivieren richt zich op het beschermen van het waterbergend vermogen van de gronden langs de grote rivieren. Het onderhavige perceel is niet gelegen in een rivierbed. De beleidslijn is daarom niet van toepassing op onderhavig project.

5.11 Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen

Dit aspect is reeds behandeld in paragraaf 4.2.6, waarin wordt toegelicht hoe wordt gekomen tot het waterneutraal bouwen.

5.12 Beperken van directe hinder

Er dient ook rekening te worden gehouden met andere (agrarische) functies in het gebied. Vanuit de praktijk zijn namelijk gevallen bekend waarbij sprake is van directe hinder vanuit intensieve veehouderijbedrijven op andere (agrarische) functies. Te denken valt hierbij aan stofhinder vanuit met name pluimveebedrijven naar de glastuinbouw (tuinbouwglas vervuult nog eens extra) of directe ammoniakschade op boomkwekerijen. Het is daarom wenselijk om bij de beoordeling van duurzame locaties met dit hinderaspect rekening te houden en te bezien of in dergelijke gevallen passende maatregelen kunnen worden genomen.

Vanuit de beoogde ontwikkeling zijn drie vormen van directe hinder relevant:

- geur;
- ammoniak;
- luchtkwaliteit (fijn stof).

De eerste twee onderwerpen zijn al aan bod gekomen in paragraaf 4.1.5 respectievelijk 4.1.8. Luchtkwaliteit is reeds behandeld in paragraaf 4.1.4. U wordt naar deze paragrafen verwezen.

5.13 Gezondheid

De ontwikkeling van een agrarisch bedrijf mag geen aantoonbaar negatief effect hebben op de volksgezondheid. Dit aspect is eerder behandeld in paragraaf 4.1.9. U wordt naar deze paragraaf verwezen.

5.14 Zuinig ruimtegebruik

Het bouwvlak wordt uitgebreid met een oppervlakte van 0,58 hectare. Van deze oppervlakte wordt het merendeel gebruikt voor de realisatie van de stal en de sleufsi-lo's. Deze bebouwing wordt aansluitend op de bestaande bebouwing gerealiseerd. Verder zal een gedeelte van deze uitbreiding gebruikt worden voor de aanplant van de verlichte 10% landschappelijke inpassing. Dit resulteert in de invulling van het bouwvlak zoals opgenomen in bijlage 2. De onbebouwde ruimte in het bouwvlak is noodzakelijk als verkeersruimte voor landbouwmachines die op het bedrijf gebruikt worden. Deze verkeersruimte is zo beperkt mogelijk gehouden.

De uitbreiding van het bouwvlak is noodzakelijk om alle voor het bedrijf noodzakelijke voorzieningen binnen het bouwvlak te krijgen. Er is geen sprake van loze ruimte en hiermee is bij dit project sprake van zuinig ruimtegebruik.

5.15 Economische noodzaak

Bedrijfseconomische en marktontwikkelingen in de rundveesector

Hoewel de melkveehouderij op dit moment over goede papieren beschikt als het gaat om toekomstperspectief, biedt de sterke positie van deze sector in het verleden geen garantie meer voor een zorgeloze toekomst. In de landbouw – en in het bijzonder in de melkveehouderij – doen zich op dit moment belangrijke veranderingen voor.

Melkrijpsdaling

Uit de laatste onderhandelingen over herziening van het Europese landbouwbeleid is naar voren gekomen dat de interventieprijzen voor melk en melkproducten zijn geminimaliseerd. Een deel van deze daling wordt gecompenseerd door directe inkomenssteun en betalingen voor plattelandontwikkeling. In de praktijk zal het er uiteindelijk op neerkomen dat melkveehouders minder gaan ontvangen per geproduceerde liter melk. Als boeren zich willen blijven toeleggen op melkproductie, zal men dat proberen te compenseren door verdere verlaging van de productiekosten.

Vermaatschappelijking van de landbouw

Naast de melkrijpsdaling moet de melkveehouder ook steeds meer rekening houden met de eisen die de maatschappij stelt aan de wijze waarop wordt geproduceerd. Wel bekend zijn de problemen met bijvoorbeeld dierziekten, gebruik van hormonen, dioxine in veevoer, die het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van het voedsel hebben beïnvloed. Aandacht voor maatschappelijk ondernemen in de vorm van voorlichting en educatie kan een belangrijk imago-versterkend effect hebben.

De quotering verdwijnt in 2015

De geplande afschaffing van de quotering in 2015 zal zijn schaduw vooruitwerpen. Melkveehouders dienen vroegtijdig op de ontwikkelingen te anticiperen. De vraag- en aanbodverhoudingen op de wereldmarkt zullen sterker dan voorheen de opbrengstprijzen van de melk gaan bepalen. Ook het belang van de relatieve concurrentiekracht van de zuivelindustrie wordt bepalender voor de melkprijzen.

Hoge investeringskosten remmen bedrijfsontwikkeling

Grootschalige melkveehouderij kan zich in Nederland (nog) niet optimaal ontwikkelen. De dure productiefactoren, vooral melkquotum en grond vormen een barrière in Nederland om flink te kunnen doorpakken. Het parool van dit moment is om de ambitie van de bedrijfsontwikkeling aan te passen aan de Nederlandse situatie totdat de structuur gunstiger wordt.

Investeringspatroon gaat verschuiven

Het investeringsritme verschuift van quotum naar gebouwen en automatisering en in mindere mate naar grond. De komende jaren neemt de belangstelling toe om de bedrijfsuitrusting en de exploitatie te optimaliseren en waar mogelijk extra af te lossen op leningen. Na afschaffing van de quotering is er dan ruimte om extra stappen te zetten. Op het speelveld waarop de Nederlandse melkveehouder opereert, neemt de competitie toe. Op termijn is het nodig om de melk tegen een lagere kostprijs te produceren.

Meer markt

De stabiele marktprijs leunde de afgelopen decennia zwaar op het markt- en prijsbeleid van de Europese Unie. De komende jaren zal de tucht van de markt voelbaar haar werk gaan doen. Het veilige vangnet is dan verleden tijd. De melk komt meer

en meer onder invloed van de grillige mondiale markt. Het is de uitdaging voor de sector om de kansen die hieruit voortvloeien volop te benutten.

Nederlandse melkveebedrijven lijken op dit moment deze trends niet goed te kunnen bijhouden. Om de Nederlandse toonaangevende internationale concurrentiepositie in de zuivel te behouden, moeten nú keuzes worden gemaakt. Schaalvergroting en innovatie zijn daarbij de centrale aandachtspunten.

De huidige voorsprong in productiviteit wordt dus snel door andere (Europese) landen ingehaald. Waar schaalvergroting een optie is om de inkomsten per liter geproduceerde melk op peil te houden, kunnen ook investeringen in innovaties en optimalisatie van het productieproces mogelijk blijven.

En deze investeringen zijn zeker noodzakelijk. In het verleden heeft de melkveehouderij al verschillende schaalsprongen doorgemaakt die door technologische innovaties als de melkmachine, ligboxenstal, kunstmatige inseminatie, melkrobot en de ontwikkeling van superrassen werden ondersteund. De verdergaande arbeidsbesparing, productiviteitsverhoging en bedrijfsvergroting die hiermee gepaard gingen, zullen in de toekomst verder doorzetten. Denk hierbij ook aan technische aanpassingen die de efficiëntie van de bedrijfsvoering verder verhogen.

Zoals blijkt uit de vorenstaande motivering is de uitbreiding van het bedrijf noodzakelijk voor een duurzame toekomstgerichte bedrijfsvoering. Het huidige aantal dieren is onvoldoende om ook in de toekomst voldoende omzet te kunnen genereren. Om de kosten te drukken is het noodzakelijk de kostprijs van een liter melk te verlagen.

5.16 Vooroverleg

Het voorontwerpbestemmingsplan is in het kader van artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) overleg toegezonden aan de volgende instanties:

- Waterschap Aa en Maas;
- Provincie Noord Brabant

Het Waterschap Aa en Maas heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt en een reactie op het plan gegeven. Deze reactie is als bijlage bijgevoegd. Naar aanleiding van deze reactie is het landschappelijk inpassingsplan aangepast. Verder is op verzoek van het waterschap de HNO-berekening opnieuw uitgevoerd met de vernieuwde HNO-tool.

De provincie Noord-Brabant heeft in haar vooroverlegreactie aangegeven geen aanleiding te zien tot het maken van opmerkingen

6 BIJLAGEN

Bijlage 1 Landschappelijke inpassing

Bijlage 2 Situatietekening

Bijlage 3 AAB-advies

Bijlage 4 ISL3a-berekening

Bijlage 5 Akoestisch onderzoek

Bijlage 6 Berekening investering kwaliteitsverbetering

Bijlage 7 Quicksan Flora en Fauna

Bijlage 8 Uitkomst HNO-tool

Bijlage 9 Reactie vooroverleg Waterschap Aa en Maas